

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
	I <i>Informace</i>	
	.....	
	II <i>Přípravné akty</i>	
	Výbor regionů	
	56. Plenární zasedání ve dnech 29. a 30. září 2004	
2005/C 43/01	Stanovisko Výboru regionů k dokumentu „Mezitímní vyhodnocení Lisabonské strategie“: — Sdělení Komise pro podporu realizace evropské strategie o zaměstnanosti — Návrh rozhodnutí Výboru o základních směrech pro politiky zaměstnanosti členských států — Doporučení k doporučení Rady o realizaci politik zaměstnanosti členských států Neověřený překlad	1
2005/C 43/02	Stanovisko Výboru regionů k tématu Příhraniční pracovníci: posouzení situace po deseti letech fungování vnitřního trhu, problémy a výhledy	3
2005/C 43/03	Stanovisko Výboru regionů ke Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů s názvem „Zvýšit zaměstnanost starších pracovníků a oddálit odchod z trhu práce“ — Neověřený překlad	7
2005/C 43/04	Stanovisko Výboru regionů ke sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu - „Prevence kriminality v Evropské unii“ — Neověřený překlad	10

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2005/C 43/05	Stanovisko Výboru regionů k „Návrhu rozhodnutí Komise o uplatnění ustanovení článku 86 smlouvy o Evropském společenství na státní dotace v podobě kompenzace veřejné služby a dále k návrhu směrnice pozměňující směrnici 80/723/EHS Komise o transparentnosti finančních vztahů mezi členskými státy a dotacemi státních podniků a k návrhu o úpravě státních dotací v podobě kompenzace veřejné služby na komunitární úrovni“	13
2005/C 43/06	Stanovisko Výboru regionů k „Návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o službách na vnitřním trhu“ — Neověřený překlad	18
2005/C 43/07	Stanovisko Výboru regionů ke sdělení Komise „Reakce na proces reflexe na vysoké úrovni o mobilitě pacientů a vývoji zdravotního zabezpečení v Evropské unii“ a sdělení Komise „Modernizace sociální ochrany pro rozvoj kvalitního, přístupného a perspektivního zdravotního zabezpečení a dlouhodobé péče: podpora národních strategií prostřednictvím ‚otevřené koordinační metody‘“ — Neověřený překlad	22
2005/C 43/08	Stanovisko Výboru regionů Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o zvyšování bezpečnosti přístavů — Neověřený překlad	26
2005/C 43/09	Stanovisko Výboru regionů k dokumentu Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – K tematické strategii pro městské životní prostředí — Neověřený překlad	35
2005/C 43/10	Stanovisko Výboru regionů k sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o posílení kapacity Evropské unie v oblasti civilní ochrany — Neověřený překlad	38
2005/C 43/11	Stanovisko Výboru regionů ze dne ke Sdělení o sledování Bílé knihy o novém impulsu pro evropskou mládež. Návrh společných cílů <i>pro dobrovolné činnosti mladých</i> v návaznosti na usnesení Rady z 27. června 2002 týkající se rámce evropské spolupráce v oblasti mládeže Sdělení o sledování Bílé knihy o novém impulsu pro evropskou mládež. Návrh společných cílů <i>pro lepší porozumění a poznání mládeže</i> v návaznosti na usnesení Rady z 27. června 2002 týkající se rámce evropské spolupráce v oblasti mládeže — Nerevidovaný překlad	42

II

(Přípravné akty)

VÝBOR REGIONŮ

56. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ VE DNECH 29. A 30. ZÁŘÍ 2004

Stanovisko Výboru regionů k dokumentu „Mezitímní vyhodnocení Lisabonské strategie“

- Sdělení Komise pro podporu realizace evropské strategie o zaměstnanosti
- Návrh rozhodnutí Výboru o základních směrech pro politiky zaměstnanosti členských států
- Doporučení k doporučení Rady o realizaci politik zaměstnanosti členských států

NEOVĚŘENÝ PŘEKLAD

(2005/C 43/01)

VÝBOR REGIONŮ,

S ohledem na dokument s názvem „Mezitímní vyhodnocení Lisabonské strategie: Sdělení Komise podporující realizaci evropské strategie o zaměstnanosti - Návrh rozhodnutí Rady o základních směrech pro politiky zaměstnanosti členských států - Doporučení k doporučení Rady o realizaci politik zaměstnanosti členských států“ COM(2004) 239 final – 2004/0082 (CNS),

S ohledem na rozhodnutí Evropské komise ze 7. dubna 2004 a Rady z 16. dubna 2004 konzultovat s ním toto téma, v souladu s článkem. 265, odstavec 1 a s článkem 128 smlouvy o založení Evropského společenství,

S ohledem na rozhodnutí jeho prezidenta z 5. dubna 2004 pověřit komisi pro hospodářskou a sociální politiku přípravou příslušného stanoviska,

S ohledem na jeho návrh stanoviska (CdR 152/2004), který přijala komise pro hospodářskou a sociální politiku dne 6. července 2004 (zpravodaj: Paní Pauliina HAIJANEN, Zastupitel kraje Jihozápad, radní města Laitila (FIN/PPE));

přijal na svém 56. plenárním zasedání konaném dne 29. a 30. září 2004 (schůze z 29. září 2004), následující stanovisko.

1. Stanoviska Výboru regionů

veřejných úspor a hospodářská politika zaměřená na trvale udržitelný růst se staly výchozími body Lisabonské strategie;

Hlavní přednosti Lisabonské strategie

VÝBOR REGIONŮ

1.1 **se domnívá**, že zlepšování zaměstnanosti a soutěže by mělo být hlavním cílem realizace Lisabonské strategie. Místo zahajování dalších procesů a definování dalších cílů by bylo zapotřebí soustředit se na efektivní realizaci stávajících rozhodnutí;

1.2 **považuje za důležité**, aby zdravé makroekonomické životní prostředí založené na stabilitě a trvalé udržitelnosti

1.3 **považuje za důležité**, aby byla v rámci Lisabonské strategie přezkoumána hospodářská politika, politika zaměstnanosti, sociální a environmentální politika, a politika v oblasti vzdělávání a výzkumu jako prvky, které se vzájemně doplňují, a podporují soutěž, ekonomický růst a sociální soudržnost. Je třeba prohloubit základní spojení mezi sociální ochranou, orientacemi hospodářské politiky a procesem zaměstnanosti;

1.4 **se domnívá**, že strukturální reformy, podpora aktivit v oblasti průzkumu a inovací, podporování podnikavosti a rozvoj vzdělávání tvoří klíčové prvky pro zlepšení soutěže EU, podporu investic a tvorbu nových pracovních míst;

1.5 **se domnívá**, že stárnutí populace je skutečnou výzvou pokud jde o trvalou udržitelnost veřejných úspor a rozvoj služeb, které si žádají účinná opatření směřující k rozvoji aktivního života a k tomu pracovníky motivovat;

1.6 **je toho názoru**, že místní a regionální orgány musí hrát prvořadou úlohu a přebírat důležité konkrétní úkoly při realizaci Lisabonské strategie a při její podpoře, a že jejich potenciál není dostatečně využitý;

2. Doporučení Výboru regionů

Mezitímní vyhodnocení Lisabonské strategie

VÝBOR REGIONŮ

2.1 **považuje za naléhavé**, aby v rámci procesu realizace Lisabonské strategie byla věnována zvýšená pozornost hlavnímu vzájemnému působení mezi jednotlivými stupni realizace a rozvoji správních mechanismů s cílem umožnit vytvoření partnerských vztahů a účinnou účast místní a regionální samosprávy na realizaci Lisabonské strategie;

2.2 **schvaluje** cíle, které stanovila na jaře Evropská rada pro mezitímní vyhodnocení Lisabonské strategie a **navrhuje**, aby bylo do této analýzy zahrnuto kritické hodnocení správy a přidané hodnoty administrativní decentralizace pokud jde o strategii;

2.3 **domnívá se**, že otevřená metoda koordinace by měla být realizována podle decentralizovaného přístupu, který nabízí účastníkům na místní a regionální úrovni reálné možnosti rozvíjet místní a regionální strategie. Tyto strategie musí být součástí národní strategie. Národní akční plány by měly konkrétně popsat, jakým způsobem se místní a regionální orgány účastnily při vypracování plánů a jejich realizaci;

2.4 **zdůrazňuje**, že je třeba zjednodušit otevřenou metodu koordinace tak, aby se již nesoustřeďovala na podrobné cíle a související ukazatele, ale na strategické orientace určené na situace a způsob, jejich konkrétní a efektivní realizace;

2.5 **považuje za důležité**, aby nové finanční systémy Unie a akce strukturálních fondů byly těsněji spojeny s realizací Lisabonské strategie.

Posílení strategie v oblasti zaměstnanosti

VÝBOR REGIONŮ

2.6 **sdílí** stanovisko Komise, podle kterého se současné základní směry nemají měnit, ale mají být realizovány efektivně;

2.7 **považuje, že by mohlo být v jistých případech vhodné** poskytnout členským státům společná doporučení doplňující zvláštní doporučení jednotlivých zemí, v souladu s doporučeními pracovní skupiny vedené panem Wim KOK. V tomto případě je třeba objasnit vztah mezi společnými doporučeními a hlavními cíli stanovenými pro rok 2003;

2.8 **domnívá se**, že nebyl dostatečně zohledněn požadavek obsažený v základních směrech 2003, podle kterého je třeba podporovat účast místních a regionálních složek v rozvoji základních směrů a při jejich realizaci;

2.9 **považuje za nezbytné**, aby ve strategii pro zaměstnanost byl položen důraz na řízení, a aby toto řízení bylo kriticky posouzeno ve společné zprávě o zaměstnanosti v r. 2005;

2.10 **souhlasí** s doporučeními Komise týkajícími se stárnutí aktivní populace, avšak **domnívá se**, že politika zaměstnanosti by měla věnovat větší pozornost podpoře nabídky pracovní síly se zvláštním zaměřením na ženy, starší osoby, mládež, invalidní osoby a přistěhovalce, a při záruce akceschopnosti a zdraví populace;

2.11 **se domnívá**, že strukturální reformy trhu práce a rozvoj systémů daní a služeb musí zajišťovat přitažlivost zaměstnání a udržení aktivního života;

2.12 **považuje za důležité** podporovat rozvoj trhu práce nových členských států, zejména posilováním akceschopnosti místní a regionální samosprávy a podporou spolupráce a výměny zkušeností mezi místními a regionálními složkami starých a nových členských států.

V Bruselu dne 29. září 2004.

Předseda
Výboru regionů
Peter STRAUB

Stanovisko Výboru regionů k tématu Příhraniční pracovníci: posouzení situace po deseti letech fungování vnitřního trhu, problémy a výhledy

(2005/C 43/02)

VÝBOR REGIONŮ

S OHLEDEM NA rozhodnutí předsednictva výboru z (10. února 2004) v souladu s článkem 265(5) Smlouvy o založení Evropského společenství, pověřit svou Komisi pro hospodářskou a sociální politiku vypracováním následujícího stanoviska: Příhraniční pracovníci: Posouzení situace po deseti letech fungování vnitřního trhu: problémy a výhledy;

S OHLEDEM NA konsolidovanou verzi Smlouvy o založení Evropského společenství z března 1957, zejména na hlavu III: Volný pohyb osob, služeb a kapitálu, články 39 a 42 kapitoly 1: Pracovníci, a článek 43 kapitoly 2: Právo podnikání;

S OHLEDEM NA pravidla koordinace vnitrostátních systémů sociálního zabezpečení, která jsou součástí volného pohybu osob a jejichž účelem je přispět ke zlepšení životních a pracovních podmínek;

S OHLEDEM NA nařízení Rady (ES) č. 118/97 z 2. prosince 1996, které mění a aktualizuje nařízení (EHS) č. 1408/71 o aplikaci systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, samostatně výdělečně činné osoby a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, a nařízení (EHS) č. 574/72, které stanoví prováděcí postup nařízení (EHS) č. 1408/71 ve znění pozdějších předpisů;

S OHLEDEM NA nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 z 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků v rámci Společenství;

S OHLEDEM NA rozsudky Evropského soudního dvora o přeshraničních pracovnících, přeshraničním zdravotnickém zboží nebo službách a ve věci pracovního práva a opětovného nástupu do zaměstnání;

S OHLEDEM NA zasedání Rady Evropské unie (zaměstnanost, sociální politika, zdraví a záležitosti spotřebitelů) z 1. prosince 2003, bod programu 3, návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (novela Nařízení (EHS) č. 1408/71);

S OHLEDEM NA společný postoj Rady z 28. ledna 2004 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o koordinaci systémů sociálního zabezpečení;

S OHLEDEM NA rozhodnutí zasedání Evropské rady v Kodani dne 13. prosince 2002 o přistoupení Estonska, Lotyšska, Litvy, Malty, Polska, Slovenska, Slovinska, České republiky, Maďarska a Kypru k Evropské unii dne 1. května 2004 a neformální zasedání Evropské rady v Athénách ve dnech 16./17. dubna 2003 o podpisu Smlouvy o přistoupení k EU a Evropské konference;

S OHLEDEM NA Evropské dohody se zeměmi střední a východní Evropy, tj. dohodu z prosince 1991 s Maďarskem a Polskem, dohodu z února 1995 s Rumunskem, Bulharskem, Českou republikou a Slovenskem, dohodu z února 1998 s Estonskem, Lotyšskem a Litvou a dohodu z února 1999 se Slovinskem, a rovněž dohody o přidružení s Tureckem z roku 1964, s Maltou z roku 1971 a s Kypru z roku 1973;

S OHLEDEM NA výhledy přistoupení k EU stanovené na zasedání Evropské rady v Kodani v červnu 1993, uvedené v dokumentu „Kodaňská kritéria“;

S OHLEDEM NA Smlouvu o Evropské unii, uzavřenou v Maastrichtu 7. února 1992 („Maastrichtská smlouva“), která stanoví, že o členství v EU může požádat jakýkoli evropský stát;

S OHLEDEM NA návrh stanoviska přijatý Komisí pro hospodářskou a sociální politiku 30. dubna 2004 (CdR 95/2004 rev. 1) (zpravodaj: **p. Karl-Heinz Lambertz**, předseda vlády německého Společenství, (BE/PES));

Vzhledem k tomu, že:

1. Nařízení (EHS) č. 1408/71 definuje „příhraničního pracovníka“ jako „jakoukoli zaměstnanou nebo samostatně výdělečně činnou osobu, která vykonává své povolání na území jednoho členského státu a má trvalé bydliště na území jiného členského státu, do kterého se vrací zpravidla každý den nebo alespoň jednou za týden“.
2. Volný pohyb zaměstnanců a rovné zacházení s nimi v oblasti pracovních podmínek a podmínek zaměstnání (mzdy, ochrana proti propuštění, opětovný nástup do zaměstnání, daně a sociální dávky) řeší zejména **nařízení (EHS) č. 1612/68**.
3. Princip rovného zacházení se vztahuje na všechny příhraniční (a migrující) pracovníky, kteří žijí a pracují v EU.
4. Sociální zabezpečení upravuje **nařízení (EHS) č. 1408/71** a příslušné **prováděcí nařízení č. 574/72**. Jejich cílem je koordinace systémů sociálního zabezpečení členských států.
5. V souladu s těmito nařízeními se na příhraniční pracovníky v zásadě vztahují pravidla a nařízení státu, v němž pracují.
6. Přistoupení deseti zemí střední a východní Evropy k EU povede ke změně situace v oblasti migrace (migrujících pracovníků) a příhraničních pracovníků a bude mít dopad také na evropský trh práce.
7. V kontextu rozšíření jsou geograficky exponovány zejména členské státy na východní hranici EU, jako je například Rakousko a Německo. Tyto státy hraničí se Slovinskem, Slovenskem, Maďarskem, Polskem a s Českou republikou a musí zpočátku očekávat nárůst přeshraničních pohybů. Důsledky rozšíření EU však mohou rovněž nabídnout příležitosti, např. regulovat dříve ilegální migraci a rovněž skutečnost, že migrace již nebude omezena na příhraniční regiony, ale přesune se do oblastí, kde je nedostatek pracovních sil.
8. Rozšíření EU pravděpodobně přinese evropským a hraničním regionům nové správní, právní a daňové překážky mobility, které dále zkomplikují situaci, které čelí každý příhraniční pracovník v EU již nyní.

přijal na svém 56. plenárním zasedání ve dnech 29. 30. září (jednání dne 29. září) toto stanovisko:

1. Stanoviska Výboru regionů

a nařízením (EEC) 574/72, které stanovilo postup provádění nařízení (EEC) 1408/71;

VÝBOR REGIONŮ

1.1 *poznává, že:*

1.1.1 definice příhraničního pracovníka se v jednotlivých hraničních regionech liší podle kritérií daňového práva a práva sociálního zabezpečení platných v zemi, v níž má daný pracovník trvalé bydliště nebo v níž je zaměstnán a podle toho, zda má tento příhraniční pracovník aktivní nebo neaktivní status; neexistuje tedy všeobecně platná definice tohoto pojmu, která by zohledňovala daňové a právní aspekty i aspekty sociálního zabezpečení;

1.1.2 v rámci Společenství neexistuje koordinace daňových dohod ani dohod týkajících se daňových záležitostí a sociálního zabezpečení v souvislosti s přeshraničními aktivitami přes významný pokrok, kterého bylo dosaženo nařízením (EEC) 1408/71 o uplatnění systémů sociálního zabezpečení zaměstnaných osob, osob samostatně výdělečně činných a jejich rodinných příslušníků, kteří se pohybují v prostoru EU,

1.1.3 v rámci Společenství neexistuje jednotný postoj k podmínkám přístupu ke službám vzhledem k tomu, že neexistuje například jednotná definice invalidity ani jednotný přístup k posuzování stupně invalidity, a k přetrvávajícím rozdílům v systémech výpočtu pojistné doby;

1.1.4 je respektován princip rovného zacházení se všemi příhraničními pracovníky, kteří žijí nebo pracují v EU, není však vždy správně aplikován; tento princip je však definován ve vztahu k zaměstnaneckým a pracovním podmínkám nařízením (EEC) 1612/68;

1.1.5 existují národní postupy, které brání zaručené svobodě pohybu příhraničních migrujících pracovníků a Evropský soudní dvůr – zejména na základě Článků 39, 42 a 43 Smlouvy o ES – pomáhá prosazovat práva příhraničních pracovníků, kteří se setkají s diskriminací, proti rozhodnutím a nařízením jednotlivých států, a tak vytváří evropské sociální právo;

1.1.6 po mnoha letech doplňování, jehož cílem bylo zohlednit změny vnitrostátních pravidel, propracovat některá ustanovení, eliminovat právní mezery a stanovit pravidla pojišťování některých skupin osob, se nařízení 1408/71 stalo velmi rozsáhlým, komplikovaným a neprůhledným;

1.1.7 vzhledem k tomu, že neexistují jednotné údaje o jednotlivých státech, nejsou k dispozici spolehlivé statistické informace, které by poskytovaly přehled o situaci příhraničních pracovníků na evropské úrovni;

1.1.8 dle odhadu činí počet příhraničních pracovníků necelých 0,5 % zaměstnanců Evropské unie;

1.1.9 Společenství nedostatečně plánuje řešení specifických a dalších problémů souvisejících s příhraničními pracovníky z nových členských států, toto řešení musí být obsažnější, než je pouhá distribuce informací úřady EURES;

1.2 bere v úvahu, že

1.2.1 s postupem evropské integrace by se měla adekvátně vyvíjet i situace v oblasti volného pohybu osob, tento pokrok se musí stát společným prioritním úkolem všech členských států a Evropské unie;

1.2.2 otázka, proč je i po dokončení vnitřního trhu a zavedení jednotné měny stále tak málo příhraničních pracovníků, je relevantní; jedním z aspektů, kde je tedy třeba zlepšení, je přístup uchazečů o zaměstnání a zaměstnavatelů k informacím a poradenskému servisu, který by ulehčil mobilitu pracovní síly a zpřehlednil evropský trh pracovní síly;

1.2.3 vize sjednocené Evropy, zejména v příhraničních regionech – které by měly být průkopníkem a hybatelem procesu integrace – z těchto důvodů pozbývá na věrohodnosti;

1.2.4 otázka příhraničních a migrujících pracovníků se v důsledku přistoupení deseti států střední a východní Evropy k EU jeví v jiném světle, zejména ve stávajících východních hraničních regionech, a je tedy nutno pokročit s řízením předpokládaného vývoje očekávaných trendů;

1.3 vítá

1.3.1 iniciativu Evropské komise zaměřenou na odstraňování překážek mobility pracovníků v Evropské unii a zajištění respektování nároků všech občanů na sociální zabezpečení a rovněž nyní přijatou reformu nařízení 1408/71 a dále nařízení 883/04, které by měly přinést zlepšení situace příhraničních pracovníků zejména ve vztahu k nemocenskému pojištění a rodinným přídatkům;

1.3.2 cíl Komise, tj. koordinaci systémů sociálního zabezpečení členských států, která by měla být provedena v zájmu Evropanů a budování sociální Evropy;

1.3.3 Rozhodnutí Správní komise Evropských společenství pro sociální zabezpečení migrujících pracovníků č. 189 z 18. června 2003, zaměřené na zavedení Evropských průkazů zdravotního pojištění, které by měly nahradit formuláře nezbytné pro aplikaci Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72 týkající se nároku na poskytování zdravotní péče při přechodném pobytu v jiném členském státu;

1.3.4 společný postoj Rady z 28. ledna 2004 s ohledem na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o koordinaci systémů sociálního zabezpečení;

1.4 bere v úvahu, že

1.4.1 i v případě, že budou navrhovaná zlepšení implementována, v žádném případě neodstraní všechny překážky v dané oblasti;

1.4.2 v souvislosti s příhraničními pracovníky by mohly nastat v důsledku rozšíření EU další problémy, ale i příležitosti;

1.4.3 vývoj pracovního práva platného v celém Společenství by neměl být ponechán především v kompetenci Evropského soudního dvora, ale je nutno aktivně přispět k řešení problémů příhraničních pracovníků;

1.4.4 ekonomický rozvoj hraničních regionů bývá zpravidla závislý zejména na komponentech přeshraničního trhu práce, což bude platit zejména pro nové hraniční regiony po rozšíření.

2. Doporučení Výboru regionů

VÝBOR REGIONŮ

2.1 **doporučuje**, aby Evropská komise předávala všechny informace o problémech, jimž příhraniční pracovníci čelí, jednomu z existujících orgánů jako je Administrativní komise pro sociální zabezpečení migrujících pracovníků založená nařízením (EEC) 1408/71 nebo Technický výbor podporující a prosazující spolupráci veřejnosti členských států ve věci volného pohybu pracovníků a jejich zaměstnání, založený nařízením (EEC) 1612/68;

2.2 navrhuje, aby orgán plnil tuto úlohu

2.2.1 sbíral a sdružoval informace od všech příslušných orgánů a institucí, jako například tyto informace:

2.2.1.1 působnost by zahrnula členské státy EU, státy EFTA-EEA a státy, se kterými EU uzavřela bilaterální dohody, které se týkají rovněž volného pohybu osob;

2.2.1.2 existující multilaterální dohody jako smlouva Benelux

2.2.1.3 existující společné koordinační úsilí členských států

2.2.1.4 dohody a nařízení společenství, zkušenosti Evropské komise (GR V, zaměstnanost, průmyslové vztahy, sociální záležitosti)

2.2.1.5 zkušenosti Asociace evropských hraničních regionů (AEBR)

2.2.1.6 zkušenosti stran řešících problematiku příhraničních pracovníků a organizací zabývajících se odstraňováním překážek volnému pohybu osob;

2.2.2 táže se, jak na základě existujících dohod mohou být tyto zkušenosti využity k redukcí překážek vnitroevropské mobility osob a ke zlepšení koordinace systémů sociálního zabezpečení členských států a napomáhat tak, m.j. za situace rozšiřování Evropy, k účinnější výstavbě Evropy sociální.

2.2.3 Překrývání s existujícími orgány, jako je agentura pro migrační záležitosti nebo Schengenský úřad je třeba vyloučit:

2.2.3.1 koordinovat a prosazovat co nejsilněji tok informací a spolupráci všech zúčastněných

2.2.3.2 připravit statistiku Společenství o počtech příhraničních pracovníků;

2.2.3.3 vypracovat návrh definice aktivních a pasivních příhraničních dojíždějících pracovníků a migrujících pracovníků pro účely práva sociálního zabezpečení a daňového práva Společenství;

2.2.3.4 vypracovávat návrhy vedoucí k vyšší informovanosti a ke zkvalitnění školení administrativních orgánů odpovědných za problematiku příhraničních pracovníků;

2.2.3.5 vypracovávat návrhy na zjednodušení a vývoj příslušných nařízení

2.2.3.6 zakládat regionální pohraniční úřady zabývající se problémy příhraničních pracovníků, které by byly oprávněné vytvářet z vlastní iniciativy dočasné pracovní skupiny zabývající se specifickými otázkami ve vztahu k odstraňování překážek volnému pohybu příhraničních pracovníků v evropských pohraničních oblastech;

2.3 **navrhuje**, aby tyto regionální pohraniční úřady zabývající se problémy příhraničních pracovníků:

2.3.1 se zakládaly místními orgány zahrnutými do přeshraničních aktivit nebo při existujících úřadech EURES;

2.3.2 sbíraly informace o specifické situaci jednotlivých pohraničních regionů a zaznamenávaly specifické problémy;

2.3.3 kontrolovaly národní a mezinárodní nařízení a navrhovanou legislativu ve fázi přípravy z hlediska kompatibility s právy příhraničních pracovníků;

2.3.4 upozorňovaly v případě potřeby příslušné národní nebo nadnárodní orgány na jakékoliv nepříznivé jevy v oblasti svobodného pohybu příhraničních pracovníků při zavádění národních a mezinárodních nařízení, smluv a návrhů zákonů ve fázi přípravy a navrhovaly řešení těmto partnerům;

2.3.5 bilaterálně přizvaly zodpovědné experty z příslušných ministerstev národních vlád, dojde-li ke specifickým problémům mezi dotčenými členskými státy (např. v oblasti dohod o zamezení dvojího zdanění, zdravotního pojištění, přídavků na děti u rodin příhraničních pracovníků atd.) a zajistily jim spolupráci místních, příp. regionálních expertů;

2.3.6 podávaly navrhovaná bilaterální správní nebo legislativní řešení příslušným ministerstvům v krátkém časovém rozmezí a napomáhaly jejich zavádění;

2.3.7 byly profesionálně obsazeny a vedeny;

2.4 **navrhuje**, aby s ohledem na předpokládané rozšíření působnosti místních orgánů nebo existujících úřadů EURES zahrnujících regionální úřady zabývající se problémy příhraničních pracovníků, byly potřebné prostředky hrazeny Evropskou unií.

V Bruselu dne 29. září 2004.

Prezident
Výboru regionů
Peter STRAUB

Stanovisko Výboru regionů ke Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů s názvem „Zvýšit zaměstnanost starších pracovníků a oddálit odchod z trhu práce“

NEOVĚŘENÝ PŘEKLAD

(2005/C 43/03)

VÝBOR REGIONŮ,

S ohledem na sdělení Komise Výboru, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů s názvem „Zvýšit zaměstnanost starších pracovníků a oddálit odchod z trhu práce“ (COM(2004) 146 final),

S ohledem na rozhodnutí Komise z 3.března 2004 konzultovat s ním toto téma, v souladu s článkem 265, odstavec 1 smlouvy o zřízení Evropského společenství,

S ohledem na rozhodnutí svého prezidenta ze dne 27. ledna 2004 pověřit komisi pro hospodářskou a sociální politiku vypracováním stanoviska na toto téma,

S ohledem na své stanovisko ke zprávě Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů, vypracovanému na žádost Evropské rady ve Stockholmu s názvem „Směrem k vyšší účasti na trhu práce a podpoře aktivního stárnutí“ (CdR94/2002 fin) ⁽¹⁾,

S ohledem na zprávu Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů, vypracované na žádost Stockholmského samitu s názvem „Směrem k vyšší účasti na trhu práce a podpoře aktivního stárnutí“ (COM(2002) 9 final),

S ohledem na sdělení Komise na téma „Integrovaný přístup ve službách národních strategií pro zajištění bezpečných a trvalých důchodů“ (COM(2001) 362 final),

S ohledem na závěry Evropské rady ze Stockholmu, 2001,

S ohledem na závěry Evropské rady z Barcelony, 2002,

S ohledem na zprávu Komise Radě s názvem „Realizujme Lisabon – Reformy pro rozšířenou Unii“ (COM(2004) 29),

S ohledem na pracovní dokument Komise na téma „Cíle ze Stockholmu a z Barcelony: zvýšit zaměstnanost starších pracovníků a oddálit odchod z trhu práce“ (SEC(2003) 429),

S ohledem na zprávu pracovní skupiny pro zaměstnanost vedené Wim KOK(EM) „Zaměstnanost, zaměstnanost, zaměstnanost: více pracovních míst v Evropě“, listopad 2003,

S ohledem na společnou zprávu 2003-2004 s názvem „Politika zaměstnanosti v EU a v členských státech“, 2004,

S ohledem na návrh stanoviska (CdR 151/2004 rev 1), který přijala dne 6. července 2004 komise pro hospodářskou a sociální politiku (zpravodaj: **Alvaro ANCISI**, Radní města Ravenna (IT/PPE).

Vzhledem k tomu, že

1. aktivní stárnutí a účast starších pracovníků na trhu práce patří k přednostním oblastem činnosti pro dosažení cílů trvalého hospodářského růstu a sociální soudržnosti, které byly stanoveny v Lisabonu v roce 2000;
2. Evropská rada ze Stockholmu 2001 stanovila cíl 50ti procentní míry zaměstnanosti evropské populace ve věku 55 – 64 let jako evropský cíl, který má být dosažen do roku 2010;

⁽¹⁾ Úř. věstník C 287 ze dne 22.11.2002, str.1

3. Evropská rada z Barcelony 2002 se dohodla, že je třeba postupně zvýšit asi o 5 let průměrný věk, kdy pracovníci v Evropské unii odcházejí do důchodu;
4. přestože došlo v posledních letech k pozitivnímu vývoji, EU ještě zdaleka nedosáhla stanovených cílů a vzniká nebezpečí, že EU nedosáhne cíle 70 % míry zaměstnanosti, který byl stanoven v Lisabonu;
5. stále existují velké odchylky mezi jednotlivými státy, i když se zvýšil počet členských států, které realizují svou vlastní národní strategii, zejména v oblasti penzijní reformy;
6. rozdíl v účasti na trhu práce mezi muži a ženami představuje kritický bod, a že míra zaměstnanosti žen ve věku 55 – 64 let představuje stále v průměru asi 30 %;
7. stárnutí evropské populace má za následek, že na osoby starší 50 let připadá nejvyšší podíl potenciální pracovní síly, zatímco na počet mladých lidí vstupujících na trh práce připadá nižší podíl;
8. růst účasti na trhu zaměstnanosti starších pracovníků je důležitý pro podporu hospodářského růstu a systémů sociální ochrany;
9. prodloužení délky života nabízí větší možnost využít svých schopností po celou dobu života a že prodloužení aktivního života může přispět k většímu rozvoji lidského potenciálu.

přijal na svém 56. plenárním zasedání ve dnech 29. a 30. září 2004 (zasedání ze dne 29. září 2004) následující stanovisko

1. Přípomínky Výboru regionů

VÝBOR REGIONŮ

1.1 **sdílí** znepokojení Komise, že dosažení cílů EU je ohroženo, pokud se nepřijme radikální řešení v oblasti zaměstnanosti starší populace;

1.2 **souhlasí** s analýzou specifických podmínek platných na trhu práce, aby bylo možné prodloužit profesní život, a to formou příslušné finanční podpory, dobrých podmínek v oblasti zdraví a bezpečnosti práce, pružných forem organizace práce, stálého přístupu ke vzdělávání, účinné aktivní politiky na trhu práce a zlepšování kvality práce;

1.3 **oceňuje** skutečnost, že Komise bere na zřetel, že členské státy musí přijmout radikální opatření a stanovit globální politiku z hlediska aktivního stárnutí. Tato politika se nesmí zabývat pouze reformou penzijních režimů, ale musí usnadnit přístup všem ke vzdělávání a k aktivní politice trhu práce bez ohledu na fyzické stáří, a zlepšovat pracovní podmínky přispívající k udržení zaměstnání po celou dobu profesního života;

1.4 **považuje** za důležitou pozornost věnovanou potřebě růstu zaměstnanosti žen ve věku 55 až 64 let prostřednictvím specifických strategií;

1.5 **je přesvědčen**, že sociální partneři hrají rozhodující úlohu při přijímání strategických cílů z hlediska aktivního stárnutí a rozhodujícím způsobem přispívají ke zlepšení kvality profesního života;

1.6 **je přesvědčen**, že politika a činnost vedená na komunitární úrovni může přispět k podpoře a seznámení se se strategickými cíli v oblasti aktivního stárnutí.

2. Doporučení Výboru regionů

VÝBOR REGIONŮ

2.1 **zdůrazňuje**, že na účast starších pracovníků na trhu práce se musí nahlížet jako na součást běžné struktury profesního života a aktivní populace. Pokud jde o strategii personálního vedení, je výhodnější spíše hovořit o „vedení různých věkových kategorií“ nebo o „různorodém vedení“ než označovat starší pracovníky jako zvláštní skupinu. Všichni

2.2 **sdílí** prioritní strategické cíle navržené Komisí na podporu hluboké kulturní přeměny s cílem zhodnotit lidský kapitál po celou dobu života, podpořit aktivní stárnutí, zabránit tomu, aby starších osob byly vylučovány ze společenského života a zvýšit jejich zaměstnanost. Zaměstnanost starších pracovníků je totiž základem nabídky pracovní síly s ohledem k očekávanému snížení populace v aktivním věku;

2.3 **se však domnívá**, že toto vše nestačí ke zhodnocení potenciálu starší populace a že je také třeba potvrdit významný podíl starších osob na dobrovolných nebo neoficiálních činnostech, které jsou sociálně důležité; je tedy třeba potvrdit význam všech typů činností - ať již jsou prováděny za ekonomickým nebo sociálním účelem - pro hospodářství, pro blaho jednotlivce a sociální soudržnost na místní úrovni;

2.4 **znovu vyjadřuje své přesvědčení**, ve shodě s Komisí, že pro rozvoj zaměstnanosti starších pracovníků je třeba podporovat po celou délku života aktivní strategické cíle zaručující dobré podmínky z hlediska ochrany zdraví při práci a bezpečnosti práce, pružné formy organizace práce, stálý přístup ke vzdělávání, vyšší kvalitu práce, aktivní politiku na trhu práce pro zajištění zaměstnanosti ve všech etapách aktivního života;

2.5 **se domnívá** nicméně, že na podporu udržení zaměstnatelnosti, oddálení odchodu starších žen ze světa práce a usnadnění jejich dalšího zaměstnání, a pro růst zaměstnanosti žen jsou předpokládány akce nedostatečné. Domnívá se, že je třeba realizovat *strategické cíle umožňující ženám sladit své pracovní povinnosti s časem věnovaným rodinným povinnostem po celou délku jejich aktivního života*;

2.6 **si přeje**, s ohledem na otázku vznesenou Komisí o tom, že neexistuje žádný empirický důkaz o vzájemné zastupitelnosti mladých pracovníků a pracovníků vyššího věku, aby byly vyzkoušeny v rámci příslušných strategických plánů *dohody o solidaritě mezi generacemi v oblasti pružné organizace práce*, které podporují postupný odchod starších osob ze světa práce a využívají jejich zkušeností a odborných znalostí ve prospěch mladých osob;

2.7 **znovu zdůrazňuje** postoj Komise, aby starší pracovníci mohli rovněž mít prospěch ze svého znovu začlenění do trhu práce prostřednictvím hodnotných projektů financovaných ESF. Nejlepší praxí je možné pozorovat na skutečnosti, že bývalým starším manažerům je umožněno rozvíjet a doplňovat si své schopnosti, aby měli zajištěno zaměstnání v organizacích, které čelí nedostatům manažerských schopností na místním trhu práce.

2.8 **podtrhává** význam realizace *územních plánů zaměstnanosti za účasti sociálních partnerů* s cílem podporovat možnosti přístupu k celoživotnímu vzdělávání a učení; podporovat aktivní politiku trhu práce, zejména pokud jde o orientaci a znovu zaměstnání starších lidí bez práce; stanovit akce zahrnující politiku zaměstnanosti z hlediska blaha a sociální soudržnosti; podporovat účast starších osob v aktivním životě ze sociálního hlediska.

2.9 V rámci těchto strategických plánů Výbor **podtrhává** hlavní úlohu místních a krajských správních celků a upozorňuje zejména na potřebu přikládat větší význam činnostem a programům spadajícím do jejich působnosti nebo do oblastí jejich zvláštního zájmu, které nedovolí, aby došlo k nebezpečnému dichotomickému rozdělení na starší aktivní pracovníky ekonomicky produktivní a starší osoby vyloučené ze života společnosti;

2.9.1 **zdůrazňuje** zejména, že je třeba potvrdit úlohu územních správních celků pokud jde o podporu iniciativ ve

prospěch zaměstnávání sociálně potřebných starších osob (činnost dobrovolná nebo částečně hrazená, kterou vykonávají starší osoby pro svou obci, občanské služby poskytované starším osobám atd.). Zaměstnání tohoto typu má velký význam ze sociálního hlediska i z hlediska solidárnosti, přispívá k zařazení do společnosti, stimuluje aktivní občanský přístup starších osob, zlepšuje mezigenerační vztahy atd. Může se jednat také o možnosti postupného odchodu z trhu práce nebo zajištění forem znovuzaměstnávání osob, které již trh práce opustily;

2.9.2 **upozorňuje**, že cíl stanovený pro zvýšení míry zaměstnanosti žen ve věku 55 - 64 let musí nutně počítat s ústřední úlohou územních správních celků v oblasti poskytování péče a pomoci vyživovaným rodinným příslušníkům (nezletilým dětem nebo dospělým osobám samostatně nezpůsobilým), a to také se zohledněním skutečnosti, že osoby v uvažovaném věkovém rozmezí, podle současných demografických křivek, mají vysokou odpovědnost z hlediska rodinné péče. Stejně jako si Komise přeje ve svém dokumentu podporovat průběžné odborné vzdělávání a pružné pracovní mechanismy po celou dobu aktivního života pracovníků, stejnou pozornost je třeba věnovat strategiím v oblasti vzdělávání a organizace, a také výchovným, sociálním a zdravotním službám, které umožní ženám spojit pracovní povinnosti s povinnostmi v oblasti péče o rodinu.;

2.9.3 **považuje** za podstatnou podporu nejen národních strategií v oblasti sociálního a důchodového zabezpečení, ale také územních plánů rozvoje zaměstnanosti, za které odpovídají místní a krajské správní celky, a které umožní přijmout strategické cíle s účastí sociálních partnerů. Tyto plány musí podporovat realizaci nových politických cílů - zabránit vyloučení starších osob ze života společnosti, zvýšit míru jejich zaměstnanosti, ocenit jejich potenciál z ekonomického a sociálního hlediska. Všechny ekonomické a sociální aspekty vyplývající - na straně jedné - z postupného stárnutí populace, a - na straně druhé - ze snižování počtu aktivních pracovníků mohou obsáhnout jen teritoriální plány, které musí naléznout podporu u programů EU týkajících se experimentů a financí.

A KONEČNĚ, VÝBOR REGIONŮ

2.10 **zdůrazňuje** význam výměny osvědčených zkušeností mezi členskými státy, zejména výměny zkušeností na úrovni obcí a krajů, a rozšíření evropských iniciativ a plánů, jejichž cílem je nejen podporovat politiku členských států v oblasti reformy penzijních systémů a sociálního zabezpečení, ale také podporovat sociální a hospodářskou politiku vedenou na místní úrovni, která je schopna podpořit zaměstnanost starších pracovníků.

V Bruselu dne 29. září 2004.

Předseda
Výboru regionů
Peter STRAUB

Stanovisko Výboru regionů ke sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu - „Prevence kriminality v Evropské unii“

NEOVĚŘENÝ PŘEKLAD

(2005/C 43/04)

VÝBOR REGIONŮ,

VZHLEDEM ke sdělení Evropské komise z 12. března 2004 Radě a Evropskému parlamentu týkajícímu se „Prevence kriminality v Evropské unii“ (COM(2004) 165 final);

VZHLEDEM k rozhodnutí Evropské komise z 22. září 2003 jej na toto téma konzultovat, a to v souladu s článkem 265, prvním odstavcem smlouvy zakládající Evropské společenství;

VZHLEDEM k rozhodnutí svého Byró z 1. července 2003 pověřit komisi pro ústavní záležitosti a evropskou vládu přípravou stanoviska k této otázce;

VZHLEDEM k usnesení Evropského parlamentu z 24. ledna 1994, týkajícímu se drobné trestné činnosti v městských aglomeracích a jejímu propojení s organizovaným zločinem ⁽¹⁾, a ze 17. listopadu 1998 k boji proti organizovanému zločinu ⁽²⁾;

VZHLEDEM k „Akčnímu programu vztahujícímu se k organizovanému zločinu“ z 1997 ⁽³⁾;

VZHLEDEM k Vídeňskému akčnímu plánu z 3. prosince 1998 vztahujícímu se k optimálním způsobům provádění ustanovení Amsterodamské smlouvy v otázce vytvoření prostoru svobody, bezpečnosti a spravedlnosti ⁽⁴⁾;

VZHLEDEM ke sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu k „Prevenci kriminality v Evropské unii – Zamyšlení nad společnou orientací a návrh ve prospěch finanční komunitární podpory“ ⁽⁵⁾;

VZHLEDEM ke stanovisku z 20. listopadu 2003 týkajícímu se „Místní a regionální úrovně prostoru svobody, bezpečnosti a spravedlnosti“ (CdR 61/2003 fin ⁽⁶⁾);

VZHLEDEM k návrhu stanoviska (CdR 355/2003 rév. 1) přijatému dne 2. července komisí pro ústavní záležitosti a evropskou správu (zpravodajka **paní Mercedes BRESSO**, prezidentka provincie Turín, IT-PSE a **pan Michel DELABARRE**, bývalý ministr, starosta Dunkerque, FR-PSE);

uváživ následující:

- 1) Evropský parlament přijal dne 24. ledna 1994 usnesení týkající se drobné trestné činnosti v městských aglomeracích a jejího propojení s organizovaným zločinem a dne 17. listopadu 1998 usnesení týkající se generálních linií a preventivních opatření v oblasti organizovaného zločinu s cílem stanovit globální strategii boje proti této trestné činnosti;
- 2) referenční rámec pro preventivní akce je stanoven prostřednictvím ustanovení smlouvy o vytvoření prostoru svobody, bezpečnosti a spravedlnosti, která vytvořila skutečný evropský veřejný řád, ve kterém jsou tyto tři cíle úzce propojeny a který je třeba vidět ve spojitosti s Chartou základních práv;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 20 z 24.1.1994.

⁽²⁾ Úř. věst. C 379 z 7.12.1998.

⁽³⁾ Úř. věst. C 251 z 15.8.1997.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 19 z 23.1.1999.

⁽⁵⁾ COM(2000) 786 final z 29.11.2000.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 73 z 23.3.2004, str. 41

- 3) článek 29 smlouvy stanoví, že cíle Unie v této oblasti musí být dosaženo prostřednictvím prevence organizované i jiné trestné činnosti a prostřednictvím boje proti tomuto společenskému jevu;
- 4) Vídeňský akční plán z roku 1997 požadoval, aby byla do pěti let od vstoupení Amsterdamské smlouvy v platnost přijata preventivní opatření proti kriminalitě;
- 5) během svého zasedání v Tampere ve dnech 15. a 16. října 1999 Evropská rada došla k závěru, že je nutné rozvíjet preventivní opatření proti kriminalitě, podporovat výměnu nejlepších praktických zkušeností a posílit síť národních úřadů pravomocných v oblasti prevence kriminality a zároveň spolupráci mezi národními organizacemi se specializací na danou oblast. Zároveň bylo upřesněno, že prioritou této spolupráce by mohla být trestná činnost mladistvých, městská kriminalita a trestná činnost ve spojitosti s drogami. Evropská rada za tímto účelem navrhla prostudovat možnost vytvoření programu, který by byl financován Společenstvím;
- 6) na mnoha seminářích a konferencích věnovaných prevenci kriminality, především však ve Stockholmu, Zaragoze a Bruselu v roce 1996, v Noordwijku v roce 1997, v Londýně v roce 1998 a v Algarve v roce 2000, zazněl požadavek rozvinout v rámci Evropské unie síť, která by umožnila zlepšit spolupráci v oblasti prevence kriminality;
- 7) důležitým okamžikem v rámci dějin různých konferencí organizovaných pod záštitou Evropské unie je vrcholná konference, která se konala v Algarve ve dnech 4. a 5. května 2000, během které se zrodil program HIPPOKRATES a která především položila základy sdělení Komise z 29. listopadu 2000;
- 8) toto sdělení definuje prvky evropské strategie v oblasti prevence: tlumit nejen faktory, které usnadňují nástup na cestu zločinnosti, ale i řešit problém recidivy, zabránit vzniku obětí, zeslabit pocit nejistoty, podporovat a šířit kulturu zákonnosti a kulturu preventivního řešení sporů, předcházet korupci prostřednictvím podporování správného vedení;
- 9) politiky musejí odrážet multidisciplinární přístup, představovat kombinaci preventivních akcí, bezpečnostních opatření a rozhodnutí sociálního a výchovného charakteru a vzít do úvahy vytvoření partnerství s tím, že klíčovou úlohu budou hrát orgány místní správy;
- 10) navíc tyto principy a cíle umožňují vytvoření „evropského modelu“ prevence kriminality, kde může činnost Evropské unie, aniž by nahradila akce na národní, regionální či místní úrovni, přinést důležitý zisk „tím, že doplní pyramidu odpovědností“;
- 11) v období 1996 až 2002 došlo v Evropě k pomalému, ale zřetelnému nárůstu pocitu nejistoty;
- 12) je důležité, aby se na vytváření partnerství mezi národními, regionálními a místními orgány veřejné moci, nevládními organizacemi, soukromým sektorem a občany podílela celá společnost, neboť příčiny kriminality jsou různorodé, a je proto třeba jim čelit prostřednictvím opatření přijatých na různých úrovních, různými skupinami společnosti a ve spolupráci s aktéry z terénu, s různými zkušenostmi a pravomocemi, včetně spolupráce s občanskou společností;
- 13) největší část trestných činů proti občanům Evropské unie byla spáchána na území měst a je tedy nutné se přednostně věnovat příslušným politikám občanské bezúhonnosti měst;

schválil při svém plenárním zasedání ve dnech 29. a 30. září 2004 (zasedání dne 29. září) následující stanovisko většinou hlasů.

1. Postoj Výboru regionů

VÝBOR REGIONŮ

1.1 **kladně hodnotí** zahájení procesu ověřování činnosti sítě se zřetelem na oživení preventivních politických směrů na evropské úrovni, určených k boji proti neorganizovaným trestným činům – *to znamená masové kriminalitě* – a mezi jejichž priority patří trestné činy spáchané mladistvými, městská kriminalita a trestné činy spojené s požíváním omamných látek;

1.2 **připomíná**, že politiky určené k prevenci kriminality jsou oblastí, kde Evropská unie může akce realizované na národní a místní úrovni efektivně navýšit o opravdovou „evropskou přidanou hodnotu“;

1.3 **zdůrazňuje** potřebu formulovat preventivní opatření proti kriminalitě v podobě iniciativ, které se nebudou týkat výhradně kriminality v přesném slova smyslu, ale pojmu také potřebu vyhnout se veškerému chování, jež je v rozporu se stanovenými pravidly – *protispolečenské chování* –, odstraní jeho příčiny a oslabí pocity strachu a nejistoty vnímané občany;

1.4 **konstatuje** však znepokojeně skutečnost, že se navrhovaná opatření omezují pouze na konkrétní řešení technických aspektů, jako je přesnější definice jednotlivých typů trestných činů, kterými je nutno se zabývat, aniž by zmiňovala či navrhovala sociální aspekt prevence;

1.5 **uvědomuje si**, že prevence kriminality – chápaná jako souhrn iniciativ směřujících k potlačení nekonformního chování, odstranění jeho příčin a oslabení pocitů strachu a nejistoty na straně občanů – se v příčném směru týká mnoha oblastí veřejné politiky: sociálních záležitostí, vzdělávání, urbanistiky, integrování, imigrace, rozvoje spolupráce občanů;

1.6 **domnívá se**, že si Komise musí uvědomit vzájemnou souvislost mezi kriminalitou a nekonformním chováním a sociálním vyloučením, způsobenými ekonomickými a technologickými transformacemi současné společnosti, ale zároveň je toho názoru, že takovýto postup musí být v oblasti politické koordinace doprovázen koherentními závazky;

1.7 **si přeje**, aby byla zdůrazněna ústřední úloha místních samosprávných celků týkající se podpory politik přijatých v oblasti prevence kriminality na národní úrovni a zároveň skutečnost, že Komise zmiňuje možnost sdružit všechny aktéry

společnosti, ale bylo by třeba, aby se tato tvrzení promítla do konkrétního fungování Evropské sítě pro prevenci kriminality (EUCPN) s tím, že by bylo nabídnuto místo a úloha těm aktérům, kteří stojí v současné době mimo ni;

1.8 se znepokojením **konstatuje**, že EUCPN je pouze dosti formálním místem výměny názorů a zkušeností, neřídí se však žádnými kritérii ani pracovními cíli, a to především z důvodu své slabé struktury.

2. Doporučení Výboru regionů

VÝBOR REGIONŮ

2.1 **upozorňuje** na specifičnost problému týkajícího se vnímání nejistoty, závislé na proměnných hodnotách spojených samozřejmě s kriminalitou (skutečné riziko stát se obětí trestného činu), ale také s jinými sociálními, psychologickými a kulturními prvky, jako je věk, pohlaví, nedostatečná důvěra v instituce, nejistá sociální situace nebo odsunutí na okraj společnosti, vnímání sociálních krizí a hodnot, role médií, či neutěšený stav městského prostředí;

2.2 **žádá** Komisi o zavedení zvláštních programů s cílem podpořit rozvoj politik bezpečnosti a zároveň integrovat opatření přijatá na sociální úrovni a v oblasti urbanistiky a vzdělávání, současně s tím rozvíjet účast občanů a jejich smýšlení s tím, že si musíme uvědomit, že zásah směřující k posílení pocitu bezpečí osob se rovná investicím do prevence trestné činnosti a do sociálního usmíření a uvědomění si dojmů a obav občanů;

2.3 **zdůrazňuje** důležitou roli Evropské unie pokud jde o sledování jevů spojených s kriminalitou na evropské úrovni, o hodnocení národní politik a místních zkušeností a také při podpoře výměn mezi členskými státy týkajících se zkušeností a správných postupů v oblasti prevence kriminality a bezpečnosti ve městech;

2.4 **žádá** Komisi, aby konkrétně používala nástroje, jež má k dispozici, a uvědomila si transversální a interdisciplinární rozměr těchto akcí a mohla tedy efektivně předcházet městské kriminalitě: politická rozhodnutí se musejí soustředit na taková témata, jakými je řízení veřejných prostranství, doprava a problémové městské části;

2.5 **žádá** Komisi, aby v rozpočtu na rok 2005 zohlednila prioritní provádění místních politik a posílila účast obcí a regionů na institucionální úrovni;

2.6 při této příležitosti **zdůrazňuje** důležitou roli Evropského fóra pro bezpečnost ve městech (FESU) v oblasti podpory evropských znalostí týkajících se prevence kriminality a bezpečnosti ve městech, zvláště pak pokud jde o hodnocení veřejných politik a šíření správných postupů;

2.7 **domnívá se**, že je vhodný okamžik zabývat se vytvořením evropské observatoře pro bezpečnost ve městech

a vybavit tak Evropskou unii a členské státy společným nástrojem pro shromažďování, řazení a zpracování údajů týkajících se možných obětí trestných činů a vnímání pocitu nejistoty, dále pro podporu a koordinaci výzkumů a pro politické koncepce bezpečnosti, a to buď v ostatních oblastech s působností EU, či pro vytvoření místních partnerství;

2.8 a konečně Komisi **žádá**, aby během definování preventivních politik týkajících se bezpečnosti měla stále na zřeteli, že v praxi nesmějí vést k narušování základních práv, ale k vytčenému cíli, zajištění bezpečnosti občanů.

V Bruselu dne 29. září 2004.

Předseda
Výboru regionů
Peter STRAUB

Stanovisko Výboru regionů k „Návrhu rozhodnutí Komise o uplatnění ustanovení článku 86 smlouvy o Evropském společenství na státní dotace v podobě kompenzace veřejné služby a dále k návrhu směrnice pozměňující směrnici 80/723/EHS Komise o transparentnosti finančních vztahů mezi členskými státy a dotacemi státních podniků a k návrhu o úpravě státních dotací v podobě kompenzace veřejné služby na komunitární úrovni“

(2005/C 43/05)

VÝBOR REGIONŮ

Vzhledem k návrhu rozhodnutí Komise o uplatnění ustanovení článku 86 smlouvy o Evropském společenství na státní dotace v podobě kompenzace veřejné služby, dále vzhledem k návrhu směrnice pozměňující směrnici 80/723/EHS Komise o transparentnosti finančních vztahů mezi členskými státy a dotacemi státních podniků a vzhledem k návrhu o úpravě státních dotací v podobě kompenzace veřejné služby na komunitární úrovni,

Vzhledem k dopisu Maria Montiho z 19. března 2004, člena Evropské komise pro politiku hospodářské soutěže, s přihlédnutím k jeho vyjádření v souladu s článkem 265, odstavec 1 zakládající smlouvy Evropského společenství,

Vzhledem k rozhodnutí jejího předsedy z 26. května 2004 o pověření komise pro hospodářskou a sociální politiku vypracováním vyjádření k této problematice,

Vzhledem k článku 16 zakládající Smlouvy Evropského společenství týkajícího se obecně prospěšných hospodářských služeb a dále vzhledem k článkům 2, 5, 73, 81, 86, 87, 88 a 295 ES,

Vzhledem k článku 36 Evropské charty základních práv týkajícího se přístupu k obecně prospěšným hospodářským službám,

Vzhledem k článku III-6 návrhu Evropské ústavy,

Vzhledem k Bílé knize o obecně prospěšných službách (COM(2004) 374 final),

Vzhledem k rozhodnutí Soudu Evropských společenství (dále jen ESD) z 24. července 2003, C-280/00 („Altmark Trans“),

Vzhledem k jeho stanovisku z 20. listopadu 2003 k Zelené knize o obecně prospěšných službách (COM(2003) 270 final, CdR 149/2003 fin) ⁽¹⁾,

Vzhledem k jeho stanovisku ke Komunikaci Komise o obecně prospěšných službách v Evropě (COM(2000) 580 final – CdR 470/2000 fin) ⁽²⁾,

Vzhledem k jeho návrhu stanoviska (CdR 155/2004 rev. 1) přijatého komisí pro hospodářskou a sociální politiku 6. července 2004 (zpravodaj: P. Claudio MARTINI, Prezident regionu Toskánsko (IT – PSE)),

S přihlédnutím, že podle rozhodnutí Altmark Trans, se poskytované kompenzace za dodávku veřejné prospěšných služeb nepovažují za státní dotace a nepodléhají tedy povinnosti předem notifikovat a Komise je neschvaluje, pokud splňují čtyři následující podmínky:

- Příjemce musí být pověřen jasně definovaným úkolem veřejné služby;
- Je třeba předem objektivním a transparentním způsobem stanovit parametry, na základě kterých se vypočítávají kompenzační platby;
- Kompenzace nesmí převýšit náklady na poskytnutí veřejné služby mínus výnosy plynoucí z plnění dané služby (kompenzace nicméně může zahrnovat rozumný zisk);
- Za čtvrté, pokud podnik, který má poskytovat veřejnou službu, není v daném případě vybrán na základě výběrového řízení, které by umožnilo vybrat účastníka ve veřejné soutěži schopného poskytovat tyto služby komunitě za nejnižší náklady, musí být potřebná kompenzace stanovena na základě analýzy nákladů, které by vznikly dobře spravovanému podniku vybavenému adekvátními prostředky pro splnění potřebných požadavků veřejné služby při plnění těchto závazků, přičemž se vezmou v úvahu příslušné příjmy a přiměřený zisk z plnění závazků.

S přihlédnutím, ESD uvedl, mimo jiné, že bez ohledu na další kritéria citovaná v rozhodnutí Altmark Trans kompenzace v žádném případě nepředstavuje notifikovanou formu státní dotace, je-li příjemce vybrán na základě otevřeného a transparentního výběrového řízení. Pokud toto neplatí, je třeba dokázat, že kompenzace nepředstavuje státní dotaci pokud příjemce může dokázat, že příjemce veřejné kompenzace nedostane více než čisté více náklady po odečtení příjmů, které by poskytnutí této služby za dostupné náklady přineslo řádně spravovanému podniku vybavenému rozumně dostatečným množstvím personálu.

S přihlédnutím, že podle rozhodnutí „Altmark Trans“ jsou všechny ostatní formy kompenzací státními dotacemi a podléhají tedy pravidlu o předešlém ohlášení (notifikaci),

přijal jednomyslně během svého 56. plenárního zasedání ve dnech 29. – 30. září 2004 (jednání dne 29. září) následující vyjádření.

1. Obecné poznámky Výboru pro regiony

smlouvy o veřejných službách. Toto úsilí nemůže než vést k větší transparentnosti a větší demokratické zodpovědnosti ve správě obecně prospěšných hospodářských služeb.

O rozhodnutí Altmark Trans

VÝBOR REGIONŮ

1.1 **Se domnívá**, že zásah komunitárního soudce byl o to nezbytnější a měl o to větší dopad, čím byl komunitární zákonodárce neschopný definovat taková pravidla, která by poskytla právní bezpečí, co se týče obecně prospěšných hospodářských služeb.

1.2 **Těší**, že první dvě kritéria rozhodnutí Altmark Trans, povinnost jasně definovat poslání veřejné služby, kterým se pověřuje příjemce státní dotace, a předem, jasně a objektivně stanovit parametry, na základě kterých se vypočítávají kompenzační platby, povedou územní samosprávy k úsilí definovat

1.3 **Konstatuje**, že veřejné podniky, které poskytují služby obecného hospodářského zájmu, si nemusí být jisty, jakým způsobem mají chápat čtvrté kritérium Altmark Trans, které říká, že: „pokud výběr podniku který bude pověřen veřejnou službou neprobíhá v rámci veřejného výběrového řízení, musí být částka potřebné kompenzace určena na základě rozboru nákladů které by byli nutné průměrnému, řádně spravovanému a adekvátně vybavenému podniku ke splnění požadavků veřejné služby a s ohledem na tržby s ní související, a na rozumný zisk vyplývající z plnění těchto povinností.“

⁽¹⁾ Úř. věstník C 73 z 23.3.2004, str. 7,

⁽²⁾ Úř. věstník C19 z 22.1.2002, str. 8

1.4 **Se pozastavuje** nad ekonomickou definicí pojmu „*řádně spravovaný podnik, vybavený adekvátními prostředky pro poskytnutí veřejné služby*“. Toto pozastavení je o to markantnější, neboť Soud ve svém rozhodnutí z 3. července 2003 v souvisejících záležitostech C-83/01, C-93/01 a 94/01 („Chronopost SA“), zaujal stanovisko, že podnik pověřený řízením obecně prospěšné hospodářské služby může „*být ve zcela odlišné situaci než soukromý podnik, který jedná v běžných tržních podmínkách*“ (point 33).

1.5 **Vzal v úvahu**, že si rozhodnutí ESD a především třetí a čtvrté kritérium vyžádá vypracování komunitárních normativních ustanovení aby se podniky pověřené posláním obecně prospěšné hospodářské služby vymezipily a podrobily se požadavkům stanoveným rozhodnutím Altmark Trans. **Oceňuje**, že na sebe Komise velmi rychle vzala iniciativu navrzení těchto normativních akcí.

1.6 **Se obává** že vzhledem k tomu, že ESD přijal velmi širokou interpretaci pojmu potenciálního přidělení výměn probíhajících uvnitř společenství, že i podniky, které jsou pověřeny posláním veřejné služby na místní, velmi úzce vymezené úrovni, mohou spadnout pod ustanovení článku 87.1.

1.7 **Je toho názoru**, že absence ohlášení (notifikace) kompenzace v souladu s kritérii „Altmark Trans“ představuje ve střednědobém výhledu – po té, co budou definovány povinnosti veřejné služby – ulehčení úředního břemene pro místní územní samosprávy, nicméně toto ulehčení nezaručuje celkovou právní bezpečnost: je třeba předejít takovým případům, kdy v dobrém úmyslu orgány místní samosprávy nebudou považovat za nutné ohlašovat nějakou podporu, protože splňuje kritéria „Altmark Trans“, ale později se najde konkurenční podnik, který povede při a soud rozhodne o kvalifikaci dané podpory jako ilegální. Jaké mechanismy splácní se pak mají uplatnit?

O metodologii Komise

VÝBOR REGIONŮ

1.8 **Poukazuje na skutečnost**, že v Zelené knize je velký počet příspěvků, které byly vyhodnoceny v dokumentu SEC(2004) 326 z 29. března 2004, a které zdůrazňují silnou poptávku po bezpečnosti a stabilizaci právního rámce, ve kterém se obecně prospěšné hospodářské služby (dále jen OPHS) odvíjejí.

1.9 **Považuje**, že v budoucích přípravných pracích bude muset Komise lépe odhadnout vzájemné interakce mezi zákony

vztahující se ke konkurenci, veřejným trhům a státním podporám v rámci jejich praktické aplikace, aby mohlo po případě dojít k privatizaci oblasti služeb účinně a bez překážek.

1.10 **Poznamenává**, že by Výbor pro regiony měl pokračovat ve svém zapojení, aby se dospělo k zevrubnějšímu posuzování veřejného zájmu v organizaci obecně prospěšných služeb (dále jen OPS), v uspořádání jejich specifčnosti a v organizaci odpovědnosti místních samospráv v této oblasti. Toto představuje jednu ze složek evropského sociálního modelu a vyžádá si to nalezení rovnováhy mezi právy každé z územních samospráv, aby bylo možné řídit služby a požadavky přímo v souladu s judikaturou ESD, zejména pokud souvisí s transparentností a výběrovým řízením.

1.11 **Oceňuje**, že se Komise rozhodla s Výborem pro regiony konzultovat návrh k rozhodnutí udělit výjimku pro veřejné financování v malém měřítku a návrh směrnice pozměňující směrnici 80/723/EHS Komise o transparentnosti finančních vztahů mezi členskými státy a dotacemi státních podniků.

1.12 **Podtrhuje**, že toto konzultování představuje precedent, neboť se Komise poprvé rozhodla s VPR konzultovat záležitosti z oblasti spadající do kapitoly o pravidlech hospodářské soutěže Smlouvy o Evropském společenství (články 81 až 93).

1.13 **Zastává názor**, že tyto konzultace jsou prvním uplatněním principů, které Komise vyhlásila v dokumentech o monitorování Bílé knihy o evropské správě⁽¹⁾ a odpovídá tak na požadavky většího zapojení regionálních a místních řídicích orgánů do fungování rozhodovacího systému Unie a především do postupů, které se uplatňují PŘED přijetím rozhodnutí.

1.14 **Je toho názoru**, že by se nyní mělo pokračovat v započatém dialogu v rámci debaty o úpravách Komise týkajících se financování veřejné služby ve velkém měřítku.

1.15 **Se pozastavuje** nad současností debaty zahájené v únoru 2004 o návrzích Komise vyplývajících přímo z rozhodnutí „Altmark Trans“ a debaty vedené v rámci Bílé knihy o veřejně prospěšných službách⁽²⁾, publikované 12. května 2004. Bílá kniha uvádí, že Komise má v úmyslu přijmout řadu opatření, které mají směřovat k vyjasnění a zjednodušení právního rámce financování povinností veřejné služby, a to do července 2005, současně však většina prvků z tohoto balíku již byla předložena ke konzultaci v podobě návrhů.

⁽¹⁾ Viz. Vyjádření VPR z 2. července 2003 o monitorování Bílé knihy o evropské správě (referent Michel Delebarre (PSE/F): COM(2001) 428 final, COM(2002) 704 final, COM(2002) 705 final, COM(2002) 709 final, COM(2002) 713 final, COM(2002) 718 final, COM(2002) 719 final, COM(2002) 725 final/2.

⁽²⁾ COM(2004) 374 final.

O pracích Mezivládní konference

VÝBOR REGIONŮ

1.16 Těší článek III-6⁽¹⁾ návrhu ústavní smlouvy, který stanoví, že „evropský zákon definuje tyto principy a podmínky (týkající se pozice a úlohy obecně prospěšných hospodářských služeb), bez újmy na pravomoci jakou členské státy mají danou v Ústavě, při poskytování, zadávání a financování těchto služeb“⁽²⁾. Vzhledem k tomu, že článek III-6 je odstavcem obecné aplikace, který neomezují pravidla jednotného trhu ani soutěžní pravidla. Výbor regionů také těší, že Smlouva umožňuje přijímat společné normativní akty, pokud se týče obecně prospěšných služeb.

2. Poznámky k návrhu rozhodnutí Komise týkajícího se uplatnění ustanovení článku 86 smlouvy ES na státní dotace v podobě kompenzace státní služby

VÝBOR REGIONŮ

2.1 **Zaznamenává**, že cílem návrhu rozhodnutí je stanovit rovnováhu mezi pravidly hospodářské soutěže a výkonem poslání OPHS. Návrh definuje hypotézy kompenzací, které sice nesplňují kritéria Altmark Trans, ale které mohou být zproštěny pravidel hospodářské soutěže (článek 87 a 88 Smlouvy ES), neboť státní dotace plní povinnosti veřejné služby a nenarušují konkurenční prostředí.

2.2 **Konstatuje**, že vzhledem k tomu že cílem rozhodnutí je stanovit státní dotace nepodléhající ustanovením článku 88 Smlouvy ES, volba článku 86.3 jako právního základu a rozhodnutí jako normativního aktu se jeví jako přiměřená. Podniky, jichž se toto týká, jsou ty, které pobírají státní dotace, ale které nejsou povinni dodržovat pravidla hospodářské soutěže jakožto dodavatelé OPHS, přičemž se nepředpokládá, že by mohly mít nějaký dopad na výměny.

2.3 **Schvaluje** zproštění povinnosti notifikace při financování veřejných služeb vykonávaných nemocnicemi a sociálními zařízeními z následujících důvodů:

- vysoké jednotkové náklady služeb spojené s povahou investic do infrastruktury a výstavby budov a dále skutečnost, že podpora v podstatě odpovídá cílům redistribuce příjmů a solidaritě a nezasahuje do konkurenčního kontextu,
- administrativní oddělení Komise by nebyla schopná vyřizovat takové množství místních notifikací, které by měla, kdyby žádná zproštění neexistovala.

⁽¹⁾ V rámci přečíslování ústavní smlouvy podle návrhu mezivládní konference v dokumentu CIG 87/1/04 ze 13. října 2004 se článek III-6 stal článkem III-122

⁽²⁾ Srov. Dokument předsednictva 76/04 z 13. května 2004

2.4 **Je toho názoru** že by se vyloučení pravidel hospodářské soutěže z pole uplatnění a důsledkem toho i zproštění notifikace mělo rozšířit i na obecně prospěšné služby podléhající hlavním funkcím veřejných orgánů, kromě státních nemocnic a sociálních ubytoven **i na školství a obecně prospěšné sociální služby**. A to vzhledem k tomu, že tyto služby zajišťují sociální bezpečnost a společenské začleňování, což jsou obecně prospěšná poslání pro občany, které trh nespĺňuje. Kontrolní činnost Komise by se měla omezit pouze na evidentní případy zneužívání pravomoci jednat podle vlastního uvážení v kontextu definice těchto služeb.

2.5 **Vyzývá** Komisi k upřesnění, kromě návrhů, které právě předala ke konzultaci a především na základě jurisdikce SES, nejen služeb, které nemají hospodářský charakter a nepodléhají proto povinnosti notifikace, ale také činností, jenž bez ohledu na to, že jsou částečně ekonomické povahy, mají charakteristiky, které je spojují se službami obecného zájmu, a tudíž by mohly získat zvláštní status podle článku 86 odst. 2 ESD; sdělení o sociálních službách a zdraví vydané Komisí pro léto 2005 by mohlo sloužit jako příležitost pro obecnou diskusi o tom, že tyto charakteristiky mohou být také vlastní ekonomickým aktivitám;

2.6 **Konstatuje**, že mezní hodnoty by měly být stanoveny tak, aby se při zkoumání jednotlivých případů mohla Evropská komise soustředit na atypické spisy výjimečné hospodářské závažnosti. Bylo by tedy vhodné, aby organizace zajišťující tradičně ve členských státech obecně prospěšné služby a ceny obvykle za tyto služby požadované, spadaly pod tyto mezní hodnoty. Pole uplatnění tohoto rozhodnutí by v zásadě mohlo být rozšířeno na podniky, jejichž roční obrat před zdaněním všech jejich aktivit byl celkově nižší než 50 milionů euro a jejichž roční částka kompenzace za danou službu nepřesáhla 15 milionů euro; to znamená, že směrnice o transparentnosti by měla být upraven.

2.7 **Se pozastavuje** nad udělením výjimky navrženém v článku 1 iv), týkající se kompenzace za námořní dopravu na ostrovy pokryté sektorovou reglementací, a to když roční počet přepravených osob nepřesáhne 100.000:

- vzhledem ke specifitě námořní dopravy uvnitř členských států (pobřežní plavba) nebylo by vhodnější přijmout zvláštní akt na základě článku 73 Smlouvy?

- Pokud by byl princip navržený v článku 1 iv) přijat, objem roční dopravy by se vztahoval na spojení nebo by se jednalo o objem, který podnik plní v rámci poslání veřejné služby?

2.8 **Je toho názoru** že v případě, kdy kompenzace splňuje podmínky stanovené článkem 5 návrhu rozhodnutí, předešla notifikace se již nejvíce jako nutná.

2.9 **Konstatuje** že pojem kompenzace, tak jak je definován v článku 5, by mohl být chybně interpretován, vzhledem k tomu že termín kompenzace vychází exkluzivně z převodů uskutečněných mezi veřejným orgánem a podnikem pověřeným OPHS, které jsou určené na pokrytí strukturálního nebo konjunkturního provozního deficitu. Přičemž by zde měly být zahrnuty i pozemkové náklady a amortizace provozních tarifů.

2.10 **Se domnívá** že článek 6 prostřednictvím povinnosti vést oddělené účetnictví může pro malé a střední podniky, kterých se týká výjimka tohoto rozhodnutí, vést k navýšení jejich nákladů. Proto je třeba uvažovat o zrušení této povinnosti.

2.11 **Konstatuje** že článek 7 počítá s předáváním informací Komisi o způsobech definování kompenzací. Tato povinnost poskytovat informace se zdá být velmi omezující z hlediska lhůt. Navíc skutečnost, že si veřejné orgány budou muset určit pravidla pro definování kompenzací nebo se vybavit databankou pro každou z kompenzací, se jeví jako příliš byrokratické opatření.

3. Poznámky k návrhu směrnice pozměňující směrnici 80/723/EHS Komise o transparentnosti finančních vztahů mezi členskými státy a dotacemi státních podniků

VÝBOR REGIONŮ

3.1 **Je toho názoru** že rozhodnutí Altmark Trans ovlivňuje povinnosti o transparentnosti, což způsobuje, že současně platná směrnice je částečně neúčinná. Není totiž možné ověřit, zda jsou kompenzace skutečně využity pro plnění povinností veřejné služby nebo zda nejsou použity i na krytí nákladů jiných, rentabilních činností. Ve chvíli, kdy judikatura ESD umožní, aby kompenzace nebyly považovány za státní dotaci, směrnice ztrácí možnost ověřit transparentnost podniků OPHS, které přijaly kompenzace nequalifikované jako dotace. Proto je

nutné směrnici změnit a nahradit pojem státní dotace pojmem kompenzace povinnosti veřejné služby.

3.2 **Neschvaluje** návrh Komise vyškrtnout článek 4.2 c), vzhledem k tomu, že toto vyškrtnutí by rozšířilo pole uplatnění povinnosti vést oddělené účetnictví i na podniky, které dostanou kompenzace odpovídající buď kritériím Altmark Trans nebo odpovídající výjimkám navrženým Komisí.

4. Návrh rámce Společenství pro státní dotace ve formě kompenzace veřejné služby

VÝBOR REGIONŮ

4.1 **upozorňuje**, že odstavec 5 návrhu rámce stanoví, že by se měl být aplikován „bez předsudků na platná ustanovení Společenství v oblasti veřejných zakázek“. Podobný odkaz existuje v odůvodnění 22 návrhu rozhodnutí.

S ohledem na zadání veřejné zakázky společnosti by tyto odkazy měly být interpretovány tak, že kdykoli je nějaká společnost vybrána ve transparentním a nediskriminačním veřejném výběrovém řízení, předpokládá se, že taková společnost nedostala větší kompenzaci než měla, a tudíž je státní dotace legální.

Nicméně, použití veřejného výběrového řízení pro zadání veřejné zakázky společnosti je dobrovolné a není to požadavek pro splnění podmínek zákonnosti státní dotace.

4.2 **Má výhrady** k návrhu, že parametry pro výpočet (bod 10 odstavec 5) by mohly „zahrnovat konkrétní náklady, které ve skutečnosti ponese podniky v regionech uvedené v článku 87 odst. 3 písm. a) a c) Smlouvy o ES“.

Takový návrh by mohl velmi snadno způsobit zbytečný zmatek vzhledem k tomu, že cílem návrhu rámce by vždy mělo být, aby odrážel „konkrétní náklady, které ve skutečnosti ponese“ společnost poskytující veřejnou službu, a to bez ohledu na místo.

Kromě toho, navržená formulace by mohla být interpretována tak, že kompenzace za poskytování veřejné služby je srovnatelná s regionální státní dotací.

V Bruselu dne 29. září 2004.

Předseda
Výboru regionů
Peter STRAUB

Stanovisko Výboru regionů k „Návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o službách na vnitřním trhu“

NEOVĚŘENÝ PŘEKLAD

(2005/C 43/06)

VÝBOR REGIONŮ

OPÍRAJE SE o „Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o službách na vnitřním trhu“ (COM(2004) 2 final – 2004/0001 (COD));

NA ZÁKLADĚ rozhodnutí Rady z 15. února 2004 požádat ho podle článku 265 odstavec 1 a článků 71 a 80 Smlouvy ES o stanovisko k tomuto tématu;

NA ZÁKLADĚ rozhodnutí svého prezidenta z 5. dubna 2004 pověřit Odbornou komisí pro hospodářskou a sociální politiku vypracováním stanoviska;

NA ZÁKLADĚ sdělení Komise „Strategie vnitřního trhu pro sektor služeb“ (COM(2000) 888 final) adresovaného Radě a Evropskému parlamentu;

NA ZÁKLADĚ stanoviska ke sdělení Komise „Strategie vnitřního trhu pro sektor služeb“, CDR 134/2001 fin ze dne 13.6.2001 ⁽¹⁾;

NA ZÁKLADĚ zprávy Komise „Stav vnitřního trhu v oblasti služeb“ adresované Radě a Evropskému parlamentu (COM(2002) 441 final);

OPÍRAJE SE o skutečnost, že služby hrají klíčovou roli v hospodářství Evropské unie;

OPÍRAJE SE o skutečnost, že významný potenciál sektoru služeb pro růst a zaměstnanost nebylo dosud možné vyčerpat v důsledku četných překážek, které stály v cestě rozvoji služeb;

OPÍRAJE SE o návrh stanoviska přijatý Odbornou komisí pro hospodářskou a sociální politiku ze dne 6. července 2004 (zpravodaj: **pan Schröter**, předseda Výboru pro evropské a spolkové záležitosti Durynského zemského sněmu (DE/EVP) (CDR 154/2004 rev 1);

přijal na svém 56. plenárním zasedání dne 29. a 30. září 2004 (schůze dne 30. září) toto stanovisko:

Poznámky a doporučení Výboru regionů

1.3 **upozorňuje** na zprávu „Stav vnitřního trhu služeb“, v níž se konstatuje, že deset let poté, co mělo být dokončeno vytvoření vnitřního trhu, se výrazně rozcházejí vize Evropské unie s integrovaným hospodářstvím a realita, kterou evropští občané a poskytovatelé služeb denně zažívají;

1. Stanoviska Výboru regionů

VÝBOR REGIONŮ

1.1 **vítá** návrh Komise týkající se směrnice Evropského parlamentu a Rady o službách na vnitřním trhu a zakládající se na vůli odstranit překážky, které v současné době ještě stojí v cestě skutečnému vnitřnímu trhu služeb v EU;

1.2 **zdůrazňuje**, že k dosažení cíle, který Evropská rada stanovila na svém zasedání v Lisabonu, jehož záměrem je učinit z EU do roku 2010 nejkonkurenčnější a nejdynamičtější hospodářský prostor světa, je nezbytné dokončit vytvoření skutečného vnitřního trhu služeb;

1.4 **podporuje** cíl, jímž je vytvoření právního rámce, jenž má odstranit v současné době stále existující překážky bránící svobodě usazování poskytovatelů služeb a volnému pohybu služeb mezi členskými státy. Pro poskytovatele služeb stejně jako příjemce služeb je třeba zajistit nezbytnou právní jistotu, kterou potřebují pro účinnou realizaci obou základních svobod – svobody usazování a volného pohybu služeb;

1.5 **pokládá za správné**, že směrnice vychází zejména z principu země původu. Znamená to, že poskytovatelé služeb budou prozatím podléhat právním ustanovením toho členského státu, v němž mají sídlo. Tento princip vychází ze srovnatelné úrovně ochrany v jednotlivých členských státech, tedy z toho, že právní ustanovení v oblasti zdravotní a spotřebitelské stejně jako jiné bezpečnostní standardy obecně jsou srovnatelné. V podstatě se tímto na oblast služeb přenáší princip vzájemného uznávání, jenž je u volného pohybu zboží nosným pilířem vnitřního trhu;

⁽¹⁾ Úř. věstník C 357 z 14.12.2001, str. 65

1.6 **pokládá za důležité**, že poskytovatelům služeb má být takto otevřena možnost, aby vstoupili na trhy jiných členských států za podmínek, které znají;

1.7 **upozorňuje na** to, že návrh směrnice jasně neudává, co obsahuje konkrétně princip země původu, ani jeho oblast aplikace. Transpozice tohoto principu by mohla způsobit problémy zejména v oblasti sociální péče a zdraví. Kontrola bude tudíž muset být prováděna kdykoli kompetentními orgány daného státu v souladu s jeho legislativou.

1.8 **pokládá všeobecně za účelné** návrhy k administrativnímu zjednodušení. Předpokládané zjednodušení postupů i elektronické vyřizování postupů jsou opatření, která jsou pro vytvoření volného trhu služeb nezbytně nutná;

1.9 **pokládá zaměrně důležité**, že směrnice předpokládá vzájemné informování a komunikaci, aby na jedné straně poskytovatelům služeb skutečně otevřela přístup ke společnému trhu a aby na druhé straně umožnila příjemcům služeb využít bez rizik služby na území celého Společenství;

1.10 **vítá**, že navržená směrnice staví na vzájemné důvěře a podpoře členských států a k tomu mimo jiné předpokládá společné prověření existujících ustanovení z hlediska jejich slučitelnosti se stanoveným cílem volného trhu v oblasti služeb.

2. Doporučení Výboru regionů

VÝBOR REGIONŮ

2.1 **podporuje** horizontální východisko této rámcové směrnice. Na základě toho bude možné upustit od detailních předpisů, popř. harmonizace souboru dotčených předpisů v členských státech;

2.2 však **zdůrazňuje**, že toto horizontální východisko v sobě skrývá nebezpečí překrývání s již existujícími komunitárními předpisy specifickými pro tento sektor;

2.3 proto **vítá**, že směrnice předpokládá obecné výjimky z oblasti svého použití, aby takovému překrývání předešla. Tyto výjimky se týkají finančních služeb, služeb a sítí elektronické komunikace, které souvisejí s „balíkem Telekom“, stejně jako služeb v oblasti dopravy. Výslovně vyloučena je rovněž oblast daňová i všechny oblasti spojené s výkonem veřejné moci;

2.4 však **poukazuje na to**, že směrnice má být na druhé straně svým záměrem používána zásadně kumulativně vedle již existujících jiných komunitárních právních aktů;

2.5 se proto **obává**, že bude možné tímto obcházet zvláště existující předpisy specifické pro tento sektor. Neboť navrhovaná směrnice by se mohla prakticky uplatnit vždy tam, kde speciální předpisy neobsahují výslovná ustanovení. V případě pochyb je možné vycházet z toho, že existující ustanovení specifická pro daný sektor upravují dotčené oblasti již definitivně, popř. že konkrétní skutečnosti nebyly vědomě upraveny;

2.6 proto **požaduje**, aby kumulativní použitelnost směrnice byla výslovně vyloučena v těch oblastech, v nichž již existují definitivní speciální zákonná a pro tento sektor specifická ustanovení. Je třeba vyloučit, aby směrnice v těchto oblastech vytvářela nové a doplňující předpisy;

2.7 **uznává**, že předpokládanými obecnými výjimkami z principu země původu má být zajištěna koherence s existujícími právními akty. Z použitelnosti principu země původu budou vyloučeny všechny oblasti služeb, které již jsou předmětem předpisů specifických pro sektor, popř. u nichž se toto plánuje. Např.: poštovní služby, dodávky elektřiny, plynu a vody, vysílání zaměstnanců, odvoz odpadu, uznávání profesních kvalifikací nebo povolení týkající se úhrady nákladů za poskytnutou péči v nemocnici;

2.8 **upozorňuje**, že princip země původu se může obrátit proti podnikům a čestným spotřebitelům, neboť umožňuje obejít vysokých národních norem v oblasti profesní kvalifikace nebo kvality služeb. Je proto nutné zajistit, aby princip země původu nebyl použit k obejití národních předpisů, které jsou platné v rámci ekonomických aktivit;

2.9 **upoutává pozornost** mimo jiné na to, že návrh směrnice se nezmiňuje o směrnici, která je právě diskutována, na téma pracovních podmínek pracovníků na přechodnou dobu (COM 2002/149).

2.10 však **konstatuje**, že směrnice sice potud vylučuje použitelnost, avšak současně pro tyto oblasti předpokládá částečně doplňující předpisy, které tím vstupují do konkurenčního vztahu. Týká se to zvláště těchto oblastí: uznávání profesních kvalifikací na základě předpisů o pojištění zákonné odpovědnosti v povolání a komerční komunikace, vysílání pracovníků na základě dodatečných předpisů přesahujících úpravu čistého správního řízení a úhrady nákladů za ošetření na základě doplňujících normativních ustanovení;

2.11 **se obává**, že to může vést k četným konkurujícím si předpisům a nedostatečné transparentnosti;

2.12 **proto požaduje**, aby předpisy směrnice, které mohou být stejně dobře upraveny již v rámci existujících nebo předpokládaných speciálních zákonných předpisů, byly také těmito speciálními zákonnými předpisy ošetřeny. Tím se také při dalších konzultacích zabrání tomu, aby v souvislosti s touto směrnicí bylo nutné vést diskusi, kterou je v podstatě třeba vést na úrovni pro tento sektor specifické. Jak ukazují dosavadní jednání o této směrnicí, bylo toto nebezpečí u několika témat již zjištěno;

2.13 **spatřuje problém** konkurence ve vztahu k speciálním zákonným předpisům, zvláště v souvislosti s navrhovanými ustanoveními o vysílání pracovníků;

2.14 **konstatuje**, že směrnice v této souvislosti vedle procesních a kompetenčních předpisů – odlišně od principu země původu je jako příslušný prohlášen vysílající členský stát – zavádí i další obsahové úpravy, které bezprostředně navazují na platnou „Směrnicí o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb“ a proto ji doplňují, popř. s ní vstupují do konkurenčního vztahu. Opatření jednotlivých členských států přípustná k provedení kontroly a prověření jsou stanovena, popř. omezena, i když je fakt, že článek 17, odstavec 5, návrhu směrnice předpovídá na začátek speciální úlevu k principu země původu ve směrnici o detašování pracovníků. Výbor je nicméně přesvědčen, že zákaz vynutit jakýkoli závazek, naplánovaný ve článku 24 návrhu směrnice, by byl v rozporu s úlevou, vyjádřenou v článku 17, odstavec 5. Tato neřeší problém, jakým způsobem bude informován členský stát původu o eventuelních přestupcích, kterých bylo dopuštěno v zemi detašování, která nemůže vykonávat ani žádnou kontrolu, ani sankce. I kdyby to bylo možné, je stále otázkou, jakým způsobem by mohla země původu zakročit na cizím území, kde nedisponuje žádným suverénním právem;

2.15 **poukazuje** na nebezpečí spatřované v tom, že může částečně utrpět efektivnost účinné kontroly a že předpisy navrhované směrnicí budou proto zcela bezprostředně působit v oblasti upravované „Směrnicí o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb“;

2.16 **pokládá** proto **za vhodné**, aby v této směrnicí byla také upravena příslušná zadání v souvislosti s prováděním prověrek a kontrol podle „Směrnicí o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb“, pokud by byly skutečně nutné;

2.17 **je toho názoru**, že ze směrnice ne zcela zřetelně vyplývá, do jaké míry má být použita ve zvláště citlivé oblasti služeb v obecném hospodářském zájmu. Respektuje se skutečnost, že je věcí příslušných národních, regionálních popř. místních orgánů, aby definovaly, organizovaly, financovaly a kontrolovaly služby ve veřejném zájmu;

2.18 **poukazuje** na skutečnost, že zahrnutí služeb všeobecného ekonomického zájmu do rozsahu směrnice o službách

a takto sledovaný cíl dalšího rozvoje jednotného trhu a také zajištění prostoru bez vnitřních hranic pro služby všeobecného ekonomického zájmu by vážně omezil svobodu rozhodování příslušných národních, regionálních a místních úřadů;

2.19 **proto výslovně vítá**, že Komise při dosavadních jednáních o směrnicí k tomu podala vysvětlení, že směrnice v žádném případě nesleduje zvláštnosti funkce správních orgánů a jejím záměrem není ani liberalizace, ani odstranění monopolů;

2.20 **konstatuje**, že toto vyjádření se však zatím do směrnice samotné nepromítlo;

2.21 **proto žádá**, aby toto bylo dodatečně učiněno a aby funkce správních orgánů byla zásadně vyloučena z oblasti použití směrnice (a nikoliv pouze částečně z oblasti použití principu země původu), aby se tak předešlo jakémoliv možné diskusi při pozdějším naplňování a zabránilo se nutnosti rozhodnout o harmonizaci této oblasti v krátké lhůtě formou komunitárních předpisů. To by pak také odpovídalo stanovisku Komise v té podobě, v jaké bylo vyjádřeno v nedávno předložené Bílé knize o službách ve veřejném zájmu;

2.22 **zdůrazňuje**, že v této souvislosti se musí zvláštní pozornost soustředit také na citlivé oblasti zdraví a sociálního zabezpečení;

2.23 **navrhuje**, aby i tato oblast služeb ve veřejném zájmu byla výslovně vyloučena z oblasti použití směrnice. To by pak vzhledem k mimořádnému významu a zvláštnostem sociálních a zdravotnických služeb také odpovídalo záměru, který Komise formulovala v nedávno předložené Bílé knize o službách ve veřejném zájmu, předložit v roce 2005 sdělení, které se bude speciálně těmito službami zabývat;

2.24 **konstatuje**, že návrh směrnice tímto i v této oblasti vytvoří nová pravidla, která vstoupí do konkurenčního vztahu s předpisy již existujícími;

2.25 **proto navrhuje**, aby případné nutné právní úpravy, pokud se k naplnění judikatury Evropského soudního dvora jeví skutečně nezbytné, byly ošetřeny v příslušných předpisech speciálních zákonů, z toho důvodu musí být zrušeny dispozice bodu 23 textu směrnice o službách;

2.26 **jinak pokládá za žádoucí**, aby ve smyslu lepší čitelnosti byl ve směrnicí průběžně uváděn také výslovně titul příslušného předpisu tam, kde se odkazuje na jiné předpisy;

2.27 **zdůrazňuje** zvláštní význam, jenž bude příslušet regionálním a místním veřejným subjektům a orgánům v rámci naplňování navrhované směrnice. Na ně budou kladeny velmi náročné požadavky;

2.28 **je toho názoru**, že účinky, které bude mít naplňování směrnice na regionální a místní veřejné subjekty a orgány, dosud nebyly dostatečně zohledněny. Směrnice se obrací na jednotlivé členské státy, týká se však především regionálních a místních orgánů, na které bude přenesena praktická realizace výkonu správy;

2.29 **dává na zvážení**, že v této souvislosti již mohou vyplynout problémy právní příslušnosti tam, kde naplňování směrnice na regionální a místní úrovni předpokládá nové struktury, jednotný správní postup nebo komplexní spolupráci. Dispozice, které např. stipulují, že „povolení musí umožnit tomu, co danou službu nabízí, přístup k výkonu aktivity této služby, či ji vykonávat, na celém národním území“ (článek 10, odstavec 4), nebo ty, které se týkají zavedení „jediné přepážky“, u nichž ten, který danou službu nabízí, musí být schopen vykonat všechny administrativní záležitosti spojené s přístupem k poskytování svých služeb (článek 6), jsou protiústavní v zemích uspořádaných do federací. Výbor připomíná, že v souladu s ústavní smlouvou je Unie povinována respektovat národní identitu svých členských zemí, inherentní ke svým základním politickým a ústavním strukturám.;

2.30 **obává se**, že všechny povolovací národní procedury padnou do oblasti účinnosti směrnice a budou muset být, aby mohly být zachovány, přezkoumány, adaptovány či, při nejhorším, zrušeny, ale v každém případě zjednodušeny. Tak hluboké zásahy do procedurálního práva členských zemí jsou přehnané. Je tudíž nutné upřesnit, že pouze povolovací procedury, které se přímo týkají prvního přístupu k nějaké hospodářské činnosti, jsou předmětem oblasti aplikace této směrnice. Všechny procedury, mimo hospodářskou oblast, které byly zaopatřeny právním systémem, aby byly respektovány nepominutelné požadavky všeobecného zájmu, musí být vyloučeny z oblasti aplikace.

2.31 **se obává**, že realizace směrnice na regionálních a místních úrovních bude kontraproduktivní ve vztahu k počátkům deregulace a úsilí o zetištění správy;

2.32 **upozorňuje** na to, že realizace směrnice na regionálních a místních úrovních bude rovněž spojena s další potřebou personálu a v neposlední řadě také s dodatečnými finančními náklady, které nelze předem stanovit. Platí to zvláště pro mezistátní spolupráci, elektronickou výměnu informací, určení a koordinaci jednotlivých kontaktních osob, prověření existující zákonné úpravy z hlediska její slučitelnosti s cíli směrnice i pozdější vzájemnou mezistátní evaluaci provedených opatření;

2.33 **konstatuje**, že se Komise k nákladům celkově – k finančním zvláště – nevyjádřila. Pouze finanční důsledky byly pro Komisi samu zatím vyjádřeny částkou zhruba 3,4 mil. eur;

2.34 **požaduje**, aby byly zpracovány příslušné kalkulace zohledňující důsledky pro jednotlivé členské státy;

2.35 **pokládá za nezbytné**, aby na přechodnou dobu byla předpokládána podpora popř. kompenzace. Pouze poskytnutím takové pomoci na regionální a místní úrovni bude vůbec možné plynule zvládnout zamýšlené zjednodušení mezistátních postupů. Je třeba v každém směru zabránit tomu, aby regionální a komunální místa byla po praktické stránce neúnosně přetížena;

2.36 **vidí rovněž problémy** zcela každodenní povahy, které se mohou v této souvislosti objevit na úrovni regionálních a komunálních veřejných subjektů a orgánů. Například jazykové překážky při komunikaci s orgány, popř. poskytovateli služeb z jiných členských států nebo při uznávání vysvědčení, potvrzení nebo jiných dokumentů, které byly poskytovatelům vystaveny v jiném členském státu – tedy v cizím jazyce. Platí to také pro oblast elektronického zpracování postupů;

2.37 proto **pokládá za nutné**, aby se k řešení takových praktických problémů patřičně přihlíželo alespoň během přechodné doby. Například minimálně tím, že bude možné vyžadovat pouze neověřené překlady;

2.38 **pokládá za možné předem odhadnout**, že se objeví také problémy v souvislosti s předpokládanými opatřeními k zajištění kvality služeb a především kontroly a prověřování poskytovatelů služeb. Na základě principu země původu existuje obava, že možnosti postupu proti problémovým poskytovatelům služeb, kteří mají sídlo v jiném členském státě, se omezí na vzájemnou mezistátní úřední pomoc. To v sobě skrývá nebezpečí nepřiměřených prodlžení;

2.39 **vítá**, že směrnice obsahuje rozsáhlá ustanovení týkající se vzájemné podpory, jimiž se má čelit popsáním nebezpečím;

2.40 **vyzývá** Komisi, aby společně s vytvořeným výborem přiměřeně zohlednila v doplňujících opatřeních nutných pro kontrolu také zájmy regionálních a místních veřejných subjektů. Pokud by v průběhu pozdějšího naplňování směrnice vyplynuly v souvislosti s prováděním kontroly nové problémové oblasti, které v tuto chvíli ještě nelze předvídat, je třeba najít pro ně přiměřená a v praxi proveditelná řešení;

2.41 **upozorňuje** na to, že také profesní organizace mohou být konfrontovány s podobnými problémy jako místa státní správy. Týká se to zvláště kontroly poskytovatelů služeb, kteří mají sídlo na jejich území, ale působí v jiném členském státě. Pokud profesní organizace vykonávají státní úkoly, přenesou se tedy na ně možné obtíže, které mohou vyplynout při naplňování navrhované směrnice pro orgány členských států;

2.42 **zdůrazňuje** nutnost v průběhu naplňování směrnice zajistit, aby profesní organizace i v budoucnosti mohly v neomezené míře vykonávat své dosavadní úkoly. Existující povinné členství vede v současné době k tomu, že se poskytovatelé služeb v případě zamýšleného usazení za účelem provozování činnosti v jiném členském státě musí bezprostředně obrátit na tamější příslušné profesní organizace. V souvislosti se zřízením a ustavením jednotných kontaktních osob je proto důležité, aby byly zohledněny v současné době existující příslušnosti a kompetence při zajišťování úkolů;

2.43 **vidí** v této souvislosti také nové výzvy a úkoly, které čekají na profesní organizace, zvláště také jako na případné

jednotné kontaktní osoby, nebo úkoly při vypracování nových etických kodexů na komunitární úrovni;

2.44 **vyzývá** k tomu, aby se členské státy, regionální a komunální veřejné subjekty a všechna ostatní dotčená místa včas připravily na výzvy, které jsou se směrnicí spjaty;

2.45 **se vyslovuje pro to**, aby nepřevládly obranné reflexy, ale byly využity šance, které z toho vyplývají pro poskytovatele služeb a občany v jednotlivých členských státech i společný vnitřní trh.

V Bruselu dne 30. září 2004.

Předseda
Výboru regionů
Peter STRAUB

Stanovisko Výboru regionů ke sdělení Komise „Reakce na proces reflexe na vysoké úrovni o mobilitě pacientů a vývoji zdravotního zabezpečení v Evropské unii“ a sdělení Komise „Modernizace sociální ochrany pro rozvoj kvalitního, přístupného a perspektivního zdravotního zabezpečení a dlouhodobé péče: podpora národních strategií prostřednictvím otevřené koordinační metody“

NEOVĚŘENÝ PŘEKLAD

(2005/C 43/07)

VÝBOR REGIONŮ

S OHLEDEM NA sdělení Komise „Reakce na proces reflexe na vysoké úrovni o mobilitě pacientů a vývoji zdravotního zabezpečení v Evropské unii“ a na sdělení Komise „Modernizace sociální ochrany pro rozvoj kvalitního, přístupného a perspektivního zdravotního zabezpečení a dlouhodobé péče: podpora národních strategií prostřednictvím otevřené koordinační metody“ (COM(2004)301 final) a (COM(2004)304 final),

NA ZÁKLADĚ rozhodnutí Evropské komise ze dne 20. dubna 2004 požádat Výbor regionů podle článku 265 odstavce 1 Smlouvy o ES o stanovisko k tomuto tématu,

NA ZÁKLADĚ rozhodnutí svého předsedy ze dne 5. dubna 2004 pověřit odbornou komisí pro hospodářskou a sociální politiku vypracováním tohoto stanoviska,

S OHLEDEM NA sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o „strategii zdravotní politiky Evropského společenství“ a na návrh Komise na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o „Akčním programu Společenství v oblasti veřejného zdraví (2001-2006)“ (COM(2000) 285 final),

S OHLEDEM NA sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Posílení sociální dimenze lisabonské strategie: vytvoření otevřené koordinace v oblasti sociální ochrany“ (COM(2003) 261 final),

S OHLEDEM NA sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Budoucnost zdravotnictví a péče o seniory: Zajištění přístupnosti, kvality a dlouhodobé možnosti financování“ (KOM (2001) 723 final),

S OHLEDEM NA návrh Komise na „Směrnici Evropského parlamentu a Rady o službách na jednotném trhu“ (COM(2004) 2 final),

S OHLEDEM NA zprávu ze dne 9. prosince 2003 o „Procesu reflexe na vysoké úrovni o mobilitě pacientů a vývoji zdravotního zabezpečení v Evropské unii“,

S OHLEDEM NA návrh stanoviska (CDR 153/2004 rev 1), který byl přijat 6. července 2004 odbornou komisí pro hospodářskou a sociální politiku (zpravodajka: paní NIELSEN, členka krajské rady Lrhusu (DK/SPE)) -

PŘIJAL jednohlasně na svém 56. plenárním zasedání ve dnech 29. a 30. září 2004 (zasedání ze dne 30. září 2004) **TOTO STANOVISKO.**

1. Obecné poznámky a doporučení výboru

VÝBOR REGIONŮ

1.1 **zastává názor**, že obě sdělení Komise „Reakce na proces reflexe na vysoké úrovni o mobilitě pacientů a vývoji zdravotního zabezpečení v Evropské unii“ respektive „Modernizace sociální ochrany pro rozvoj kvalitního, přístupného a perspektivního zdravotního zabezpečení a dlouhodobé péče: podpora národních strategií prostřednictvím „otevřené koordinační metody““ společně vytvářejí rámec pro celkovou strategii vývoje společné vize pro evropské zdravotnické a sociální ochranné systémy. Sdělení by proto měla být posuzována společně, a výbor vyzývá k tomu, aby další práce v souvislosti s iniciativami a procesy, které jsou v obou sděleních navrhovány, byly koordinovány paralelně;

1.2 **zdůrazňuje**, že společná evropská strategie pro rozvíjení společné vize pro evropské zdravotnické a sociální ochranné systémy nesmí mít za následek žádné větší kompetence EU ve zdravotnictví. Společná evropská vize pro zdravotnické a sociální ochranné systémy nesmí vést ke snahám o harmonizaci a k nepřehledným regulačním opatřením. Musí být respektováno, že zdravotnictví, včetně jeho organizační struktury a jeho financování, je záležitostí členských států a spadá do jejich kompetence. Je nutno zachovat princip subsidiarity;

1.3 **poukazuje na to**, že v mnoha členských státech odpovídají regionální a lokální územní samosprávné celky za zdravotnictví respektive za zdravotnické zabezpečení. Výbor regionů a regiony, které za tyto oblasti odpovídají, se proto chtějí spolupodílet na stanovení společné evropské strategie ve zdravotnictví a podílet se na ní; jejich vliv na všeobecnou zdravotnickou strategii Společenství musí být zajištěn. Stanovisko výboru, by mělo brát zvláštní zřetel na rozhodnutí a iniciativy, které souvisejí s úkoly a oblastmi působnosti lokálních a regionálních územních správních celků ve zdravotnictví a ve zdravotnickém zabezpečení;

1.4 **vychází z toho**, že regionální a lokální územní samosprávné celky budou zapojeny do realizace iniciativ ke stanovení společné evropské celkové strategie ve zdravotnictví, například v souvislosti s rozvojem zdravotnických indikátorů a srovnatelného hodnocení služeb. Proto je výbor toho názoru,

že ke skupině vysokých úředníků pro zdravotnictví a zdravotnické zabezpečení, která má napomáhat Komisi v následujících důležitých oblastech, by měli rovněž patřit zástupci regionálních a lokálních územních samosprávných celků: Rozvoj práv a povinností pacientů, využívání volných kapacit přesahující systém a spolupráce při přeshraničním zdravotnickém zabezpečení, zjišťování a propojování evropských referenčních center a koordinace hodnocení nových zdravotnických technologií. Z tohoto důvodu vyzývá výbor Komisi, aby se postarala o to, aby tyto regionální a lokální územní samosprávné celky byly v této skupině zastoupeny;

1.5 **považuje** pro zvládnutí budoucích společných naléhavých úkolů ve zdravotnictví **za důležité**, aby se novým členským státům věnovala zvláštní pozornost. Nové členské státy by měly být při rozvoji zdravotnických zásahů a zlepšování zdravotního stavu svého obyvatelstva vědomě přednostně podporovány za účelem odstranění existujících rozdílů ve zdravotnictví v EU, aby bylo možné postupně přibližování k nejvyšší úrovni v rámci EU.

Mobilita pacientů a rozvoj zdravotnického zabezpečení v Evropské unii (COM(2004) 301 final).

2. Poznámky a doporučení výboru

VÝBOR REGIONŮ

2.1 **vítá**, že Komise uznává nutnost silněji zapojit s ohledem na zajištění vysoké úrovně zdravotní ochrany při stanovování všech politik a opatření Společenství (článek 152 odstavec 1 Smlouvy o ES) politické pracovníky s rozhodovací pravomocí příslušné pro zdraví, zdravotnictví a zdravotnické zabezpečení. Je velmi důležité zahrnout důsledky iniciativ Společenství do obecného hodnocení důsledků nových politických opatření a při takovémto hodnocení také provést analýzu vzájemného působení mezi ustanoveními Společenství a jejich důsledků pro zdravotnictví příslušného členského státu stejně jako cílů vnitrostátní zdravotní politiky. S poukazem na to, že v mnoha členských státech zodpovídají za zdraví, zdravotnictví a zdravotnické zabezpečení regionální a lokální územní správní celky, doporučuje výbor zapojení regionální a lokální úrovně;

2.2 v důsledku toho **považuje** za důležité, posílit právní jistotu občanů s ohledem na jejich nároky na úhradu nákladů za zdravotnické zabezpečení v jiném členském státě, jak je to obsaženo v návrhu směrnice o službách na jednotném trhu a v nařízení (EHS) č. 1408/71 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení;

2.3 **vyzývá** Komisi, aby při postavení zdravotnických služeb na roveň službám jako takovým, jak je to popsáno v návrhu směrnice o službách, zajistila, aby zdravotnické služby nebyly podřízeny pouze zákonům trhu a aby nebyly zaměřeny na hospodářský zisk, nýbrž byly rovněž definovány podle kritérií, která se zakládají na zdraví jednotlivého občana, průběhu léčeni a kvalitě života;

2.4 **doporučuje** Komisi, aby při šíření informací a zlepšování informovanosti o právech občanů podle právních předpisů Společenství respektovala právo každého jednotlivého členského státu upravovat práva a povinnosti nemocenského pojištění v příslušném systému sociálního zabezpečení a stanovovat různé podmínky, které platí pro různé služby;

2.5 dále **zastává názor**, že se jedná výlučně o to, postarat se o právní jistotu a informovat občany o jejich právech v rámci právních předpisů Společenství. Ve větší míře by se rovněž měla hledat možnost vytvořit reakceschopný a přístupný systém, který všem skupinám pacientů umožní využívat stávající práva a možnosti. Je nutno zajistit, aby slabší pacienti, jako například starší lidé bez sociální sítě a pacienti s psychickými chorobami, byli také schopni využívat práva existující v rámci předpisů Společenství. To například předpokládá, že občané obdrží informace tam, kde se na ně mohou dotazovat, a že informace v jednotlivých členských státech budou doprovázeny kompetentním poradenstvím;

2.6 **žádá**, aby při rozvoji iniciativ k využívání volných kapacit přesahujících systém a přeshraničního zdravotnického zabezpečení stejně jako u ustanovení Společenství o uznávání profesních kvalifikací a u běžných prací ke zjednodušení odpovídajících ustanovení bylo zaručeno, že iniciativy nepovedou k neúčelnému rozdělení lékařů a ostatních zdravotnických pracovníků mezi členskými státy, například v neprospěch nových členských států;

2.7 **vítá**, že Komise uznává význam strukturovaného a všeobecného hodnocení zdravotnické technologie, které může poskytnout solidní základ pro zhodnocení a dokumentaci zdravotnických přístrojů, zdravotnických produktů a zdravotnických postupů;

2.8 **zastává** v této souvislosti **názor**, že strukturovaná a koordinovaná spolupráce na evropské úrovni s ohledem na

výměnu zkušeností, předávání znalostí a výzkum může přinést značný dodatečný užitek pro rozvoj zdravotnické technologie členských států;

2.9 **zastává názor**, že přístup k platným datům a hodnotným informacím má velký význam pro možnosti členských států, porovnávat vzorové postupy k určitým standardům a tím je také nutným předpokladem pro provádění mnoha navrhovaných iniciativ. Stanovení rámcových podmínek pro systematický evropský systém dat a informací by mělo - jak to zdůraznila Komise - být provedeno ve spolupráci s jinými aktéry z této oblasti a koordinováno s běžnými iniciativami OECD a WHO a s pracemi s tím souvisejícími. Je na jednotlivých členských státech, zda provedou opatření a zda na základě shromážděných srovnávacích dat a informací podniknou nové iniciativy;

2.10 **je toho názoru**, že by se Komise měla postarat o to, aby regionální a lokální územní samosprávné celky odpovědné za zdravotnictví a zdravotnické zabezpečení byly ve větší míře zapojeny do spolupráce v oblasti zdravotnických služeb a léčeni stejně jako skupina, která má být za tímto účelem zřízena.

Modernizace sociální ochrany pro rozvoj kvalitního, přístupného a perspektivního zdravotnického zabezpečení a dlouhodobé péče otevřenou koordinační metodou (COM(2004) 304 final)

3. Poznámky a doporučení výboru

VÝBOR REGIONŮ

3.1 **vítá** úmysl Komise přispět odpovídajícím sdělením ke stanovení společného rámce, aby národní snahy o reformu a rozvoj zdravotnického zabezpečení a dlouhodobé péče financované sociální ochranou mohly být podporovány použitím metody otevřené koordinace;

3.2 **může se připojit** ke třem stanoveným směrnicím: přístupnost zabezpečení na základě univerzality, přiměřenosti a solidarity; nabídka zdravotnického zabezpečení vysoké kvality; zajištění dlouhodobé financovatelnosti zabezpečení;

3.3 **zastává názor**, že stanovení společného celkového rámce a dodržování orientačních cílů může přispět ke zvládnutí budoucích náležitých úkolů: přestárlost obyvatelstva, neustávající přístupové problémy ve formě nerovného přístupu ke zdravotnickým službám a péči, nevyváženost mezi nabídkou služeb vysoké kvality na straně jedné a poptávkou a potřebami obyvatelstva na straně druhé stejně jako zkrácené finanční situace v rámci určitých systémů;

3.4 **zdůrazňuje**, že proces stanovení indikátorů a kritérií ke srovnávacímu hodnocení služeb by měl probíhat při neomezeném zachování národní odpovědnosti za nabídku zdravotních služeb a jejich organizaci stejně jako s přihlédnutím k různým poměrům v jednotlivých členských státech. Je velmi důležité, aby tyto indikátory byly co možná nejvíce založeny na již dostupných údajích. Existuje riziko, že nadměrný počet indikátorů by mohl vytvořit nepřijatelnou míru nadbytečné práce na místních a regionálních úrovních;

3.5 v této souvislosti **zdůrazňuje**, že zdravotnické služby a zdravotnické zabezpečení v mnoha členských státech jsou úkolem regionálních a lokálních územních samosprávných celků, na které navíc často připadá primární zodpovědnost při vzdělávání a prevenci v oblasti zdraví, a zahrnuje pomoc v domácnosti, prostředky pro vyhnutí se nebo snížení počtu hospitalizací v zdravotnických zařízeních a proto by tyto měly být jako důležité aktéry a v souladu se zásadami metody otevřené koordinace by měly být zahrnuty do vypracování vnitrostátních plánů jednání stejně jako do stanovení indikátorů a kritérií pro srovnávací hodnocení služeb;

3.6 **požaduje**, aby do seznamu indikátorů byly zahrnuty také kvalitativní indikátory, poněvadž pouze kvalitativní indikátory mohou stěžejně reprodukovat tak zvané měkké hodnoty, jako například ošetřování v péči o přestárlé nebo vyšší kvalita života. Kvalita zdravotnických služeb by se podle toho neměla vztahovat pouze na poměr nákladů a užítku, nýbrž také na různé podmínky ošetřování a péče, za kterých je služba poskytována;

3.7 **chce** dále upozornit na to, že při stanovení těchto indikátorů a použití kritérií ke srovnávacímu hodnocení služby v souvislosti s použitím metody otevřené koordinace je nutno

brát zřetel také na různé výchozí situace v jednotlivých členských státech;

3.8 **vyzývá** Komisi, aby podporovala zřizování sítí pro výměnu zkušeností a šíření osvědčených postupů jako důležitou součást metody otevřené koordinace;

3.9 **vítá**, že se význam jiných oblastí politiky pro zdravotnictví a zdravotnické zabezpečení dostane do centra pozornosti a považuje za důležité zesílenou koordinaci politických procesů v rámci jiných oblastí, včetně politiky zaměstnanosti, aby bylo možno realizovat orientační cíle. Proto výbor hodnotí kladně, že se na základě zásady celoživotního vzdělávání staví do popředí nutnost investic do prvotního a dalšího vzdělávání zdravotnického personálu a vytváření politiky pro zdraví a bezpečnost na pracovišti pro zvýšení kvality zaměstnání. Z delšího pohledu to může přispět k udržení pracovních sil ve zdravotnickém zabezpečení a možná také k tomu, aby se usnadnilo zaměstnávání, což je zásadní předpoklad pro zvládnutí společného naléhavého úkolu – stárnutí obyvatelstva a rostoucí nedostatek pracovních sil;

3.10 **zastává názor**, že silnější koncentrace na okrajové skupiny, jako například na starší lidi bez sociální sítě, etnické menšiny a skupiny osob s nízkým příjmem, má rozhodující význam pro realizaci orientačního cíle přiměřeného a univerzálního přístupu ke zdravotnickým službám. V této souvislosti by měly být na podporu reformních snah členských států vyvinuty mechanismy na podporu těchto okrajových skupin, aby se zmenšily rozdíly ve zdravotnictví. Rozvíjení takovýchto podpůrných mechanismů předpokládá zapojení a mobilizaci všech relevantních aktérů.

V Bruselu dne 30. září 2004.

Předseda
Výboru regionů
Peter STRAUB

Stanovisko Výboru regionů Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o zvyšování bezpečnosti přístavů**NEOVĚŘENÝ PŘEKLAD**

(2005/C 43/08)

VÝBOR REGIONŮ

S ohledem na návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o zvyšování bezpečnosti přístavů (COM(2004) 76 final – 2004/0031 (COD)),

S ohledem na rozhodnutí Rady z 22. února 2004, aby s ním tento předmět konzultovala podle první věty čl. 265 a čl. 80 Smlouvy o založení Evropského společenství,

S ohledem na rozhodnutí svého předsedy z 27. ledna 2004 nařídit Komisi pro teritoriální politiku soudržnosti, aby k tomuto předmětu vydala stanovisko,

S ohledem na svůj návrh stanoviska (CdR 163/2004 rev 1) přijatý dne 7. července 2004 Komisí pro teritoriální politiku soudržnosti (zpravodaj: **Anders Knape**, Městský komisař, SE/EPP)

Vzhledem k tomu, že:

- (1) Protiprávní jednání a terorismus náleží mezi největší hrozby pro ideály demokracie a svobody a pro hodnoty míru, jež tvoří vlastní jádro Evropské unie.
- (2) Bezpečnost osob, infrastruktury a zařízení včetně dopravních prostředků v přístavech i v příslušných přilehlých oblastech by měla být chráněna proti protiprávnímu jednání a jeho devastujícím účinkům. Takováto ochrana by byla prospěšná pro uživatele dopravních prostředků, hospodářství i společnost jako celek.
- (3) Dne [den.měsíc.2003] přijal Evropský parlament a Rada Evropské unie nařízení (ES) č. 725/2004 týkající se námořní bezpečnosti. Zvýšená námořní bezpečnostní opatření, jež toto nařízení ukládá, představují pouze část opatření potřebných k tomu, aby se ve všech dopravních řetězcích propojených námořní dopravou dosáhlo přiměřené úrovně bezpečnosti. Rámec tohoto nařízení se omezuje na bezpečnostní opatření na palubě plavidel a na bezprostřední ploše mezi lodí a přístavem.
- (4) Aniž by byla dotčena pravidla členských států v oblasti národní bezpečnosti a opatření, jež lze učinit na základě VI. hlavy Smlouvy o Evropské unii, mělo by se cíle bezpečnosti popsaného v bodu odůvodnění 2 dosáhnout přijetím vhodných opatření v oblasti přístavní politiky a vytvořením společných standardů pro zřízení dostatečné úrovně bezpečnosti přístavů ve všech přístavech Společenství.
- (5) Členské státy by se měly opírat o podrobná posouzení bezpečnosti, aby stanovily přesné hranice oblasti přístavu relevantní z hlediska bezpečnosti a aby rozhodly, jaká různá opatření jsou pro zajištění přiměřené bezpečnosti přístavu zapotřebí, při respektování stanoviska dotčených místních a regionálních orgánů. Takováto opatření by se měla lišit s ohledem na stávající úroveň bezpečnosti a měla by ohrážet rozdíly v profilu rizika různých částí oblastí přístavu.
- (6) Členské státy, nebo, pokud je to vhodné, místní a regionální orgány, by měly vytvořit bezpečnostní plány přístavů, do nichž se důsledně přenesou zjištěné vyplývající z posouzení bezpečnosti přístavů. Účinnost bezpečnostních opatření též vyžaduje jasné rozdělení úkolů mezi všechny zainteresované strany stejně jako pravidelný výkon opatření. Má se za to, že zachování rozdělení úkolů a postupů výkonu opatření ve struktuře bezpečnostního plánu přístavu silně přispívá k účinnosti jak preventivních, tak i nápravných opatření v oblasti bezpečnosti přístavů.
- (7) Členské státy by měly zajistit, aby národní ohnisko působilo jako styčný bod mezi Komisí a členskými státy.
- (8) Tato směrnice respektuje základní práva a dodržuje principy, jež uznává zejména Charta základních práv Evropské unie.

- (9) Opatření potřebná pro naplňování této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady č. 1999/468/ES z 28. června 1999, kterým se určují postupy pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi. Měl by být vymezen postup pro úpravu směrnice, aby brala v potaz vývoj mezinárodních nástrojů a aby ve světle zkušeností měnila či doplňovala podrobná ustanovení příloh ke směrnici bez toho, aby rozšiřovala její rámec.
- (10) Vzhledem k tomu, že cílů navrhované činnosti, jmenovitě vyváženého zavádění a používání vhodných opatření v oblasti námořní dopravy a přístavní politiky, nemohou členské státy dostatečně dosáhnout, a lze jich proto z titulu evropského rozsahu této směrnice lépe dosáhnout na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu s principem subsidiarity stanoveném v čl. 5 Smlouvy. V souladu s principem proporcionality stanoveném v tomtéž článku se tato směrnice omezuje na základní společné standardy potřebné pro dosažení cílů bezpečnosti přístavů a nejde dále než za to, co je pro tento účel zapotřebí,

přijal toto stanovisko na svém 56. plenárním zasedání ve dnech 29. a 30. září 2004 (zasedání z 30. září 2004).

1. Názory Výboru regionů

VÝBOR REGIONŮ

sdílí názor, že protiprávní jednání a terorismus náleží mezi největší hrozby pro ideály demokracie a svobody a pro hodnoty míru, jež tvoří vlastní jádro Evropské unie,

poukazuje na to, že terorismus a podobné trestné činy mají nadnárodní povahu a jako takové se musejí v zásadě řešit za použití nadnárodních opatření. Teroristické hrozby vůči přístavům či jiným infrastrukturám není zpravidla možné vyčísřit a posoudit pouze z místního nebo regionálního hlediska,

má za to, že ochrana vůči teroristickým útokům a jiné trestné činnosti je výhradně národní pravomocí, a že by proto členské státy měly nést jak finanční, tak celkovou odpovědnost za bezpečnostní opatření, o nichž se rozhodlo na národní úrovni či na úrovni Společenství. Jakákoli opatření přijatá za účelem zvýšení bezpečnosti přístavů se musejí zvážit s ohledem na možnou hrozbu pro jednotlivé přístavy. V souladu s principem subsidiarity by se však plány na ochranu přístavů měly vytvářet na místní a regionální úrovni,

poukazuje na to, že sdělení Komise o zvyšování bezpečnosti námořní dopravy (COM(2003) 229 final) obsahuje návrh na ochranu lodí a plochy mezi lodí a přístavem a že tento návrh v současnosti prochází schvalováním,

domnívá se, že bezpečnost přístavů se též zvýší pomocí bezpečnostních opatření týkajících se lodí a přístavů obsažených v upravené Mezinárodní úmluvě o bezpečnosti lidského života na moři (SOLAS), v Kodexu o mezinárodní bezpečnosti lodí a přístavních zařízení (ISPS) a v nařízení Komise (ES) č. 725/2004. Toto nařízení se však vztahuje pouze na tu část přístavu, která představuje plochu mezi lodí a přístavem, tj. na terminál,

uvědomuje si, že v některých přístavech mohou být zapotřebí další bezpečnostní opatření týkající se jak přístavů, tak koordinace mezi přístavy a jejich okolím poté, co bude provedeno a zhodnoceno nařízení (ES) č. 725/2004. Potřeba ochrany se rozšiřuje i na osoby, které v přístavech pracují či jimi projíždějí, a na infrastrukturu a zařízení včetně dopravních prostředků. Výbor regionů **poukazuje na to, že** Mezinárodní námořní organizace (IMO) a Mezinárodní organizace práce (ILO) v současnosti sestavují sbírku zásad pro bezpečnost přístavů,

má za to, že zvýšená bezpečnostní opatření týkající se přístavů a námořní dopravy, jež jsou stanovena v nařízeních a směrnicích, musejí být účinná, aniž by vyžadovala jakékoli další finanční či personální zdroje, než jaké jsou zaručeny z hlediska bezpečnosti a ochrany, a musejí brát v potaz zejména velikost, zeměpisnou polohu a činnost přístavů,

má za to, že jakákoli regulace činnosti, opatření a monitorování musejí být přiměřené dané hrozbě a potřebě mít účinnou a konkurenceschopnou dopravní síť, která má za následek zvýšenou námořní dopravu a ulehčuje ostatním formám dopravy,

má za to, že schválení posouzení a plánů v souladu se směrnicí a jejich naplňování by se měly zaručit prostřednictvím inspekcí monitorovaných příslušnými členskými státy,

má za to, že definice přístavu jakožto plochy mezi lodí a přístavem by se mělo rozšířit, aby zahrnovalo terminál a oblasti, jako jsou kotviště, kotevní okruhy a přístupy z moře a též jakékoli oblasti skladování zboží, které by se měly do oblasti přístavu zahrnout,

se **domnívá**, že vnitrozemské přístavům by měla být udělena výjimka

schvaluje názor, že s ohledem rozmanité činnosti přístavů Společenství poskytuje směrnice nejlepší způsob, jak dosáhnout potřebné flexibility a společné úrovně bezpečnosti přístavů,

je si vědoma toho, že členské státy již v přístavech používají řadu bezpečnostních systémů a že je možné stávající bezpečnostní opatření a struktury zachovat, pokud budou v souladu s pravidly stanovenými ve směrnici.

1.1 Obsah směrnice o bezpečnosti přístavů

1.1.1 **má za to, že** námořní bezpečnost a bezpečnost plochy mezi lodí a přístavem v některých přístavech by mohlo být zapotřebí zlepšit prostřednictvím zvýšené bezpečnosti přístavů a že by to zajistilo, že se bezpečnostní opatření zlepší díky tomu, že se použijí v celé oblasti přístavu. V některých přístavech může být nutné doplnit protiteroristická opatření bezpečnostními opatřeními určenými na ochranu podniků umístěných v blízkosti přístavů, které by se mohly stát potenciálním terčem teroristických útoků, například nádrže s palivem a místa výroby chemického průmyslu či hnojiv.

1.1.2 **má za to, že** jednotlivé členské státy musejí spolu se zástupci místních a regionálních orgánů a zainteresovaných subjektů v přístavu stanovit potřebnost a rozsah jakýchkoli opatření,

1.1.3 **má za to, že** volba mezi různými úrovněmi bezpečnosti založená na běžné, zvýšené či bezprostřední hrozbě není otázkou pro přístavní úřady, ale je ve své podstatě horizontální.

1.2 Obecné principy

1.2.1 **zdůrazňuje** význam principu subsidiarity, zejména s ohledem na nedávno přijatou Ústavní smlouvu a nový protokol o subsidiaritě.

1.2.2 **má za to, že** je přínosné, že je návrh postaven na téže struktuře a bezpečnostním orgánem jako nařízení (ES) č. 725/2004, na základě něhož lze, je-li to zapotřebí, zřídit bezpečnostní systém, který by zahrnoval celý námořní dopravní řetězec, počínaje lodími, přes plochu mezi lodí a přístavem, a plochou mezi oblastí přístavu a okolím konče,

1.2.3 **vítá to, že** členské státy mají stanovit meze, jak se bude směrnice na jejich přístavy vztahovat. O tom by měly členské státy rozhodnout spolu s příslušnými místními a regionálními orgány. Musí se provést základní posouzení

rizika/potřebnosti, aby se zjistilo, jaké přístavy vyžadují zvýšená bezpečnostní opatření,

1.2.4 **vítá také to, že** členské státy mají zajistit, aby se vytvořila řádná posouzení bezpečnosti přístavů a bezpečnostní plány přístavů a aby se zřídily a komunikovaly úrovně bezpečnosti a jejich změny a aby byl stanoven úřad pro bezpečnost přístavu. V souladu s principem subsidiarity se musí jednotlivým členským státům ponechat možnost, aby spolu se zainteresovanými úřady a místními a regionálními orgány stanovily potřebnost posouzení, plánů a úřadů a vzaly přitom v potaz posouzení jednotlivých členských států týkající se hrozby a též místní a regionální situace,

1.2.5 **vítá** návrh jmenovat osobu odpovídající za bezpečnost v každém přístavu, která by zajišťovala řádnou koordinaci realizace, aktualizace a pokračování posouzení bezpečnosti přístavů a bezpečnostních plánů přístavů – včetně bezpečnostních plánů pro přilehlé podniky, jež jednotlivé členské státy spolu s osobou odpovídající za bezpečnost považují za nezbytné, a rovněž za stanovení ohnisek v členských státech, která by zajišťovala potřebnou komunikaci jak ostatním členským státům, tak i Komisi,

1.2.6 **nespatřuje potřebnost** obecného požadavku, aby zde byl bezpečnostní výbor pro každý přístav, neboť tyto výbory by se měly zřizovat na základě konkrétní potřeby,

1.2.7 **má za to, že** navrhované minimální požadavky pro posouzení bezpečnosti a plánů a pro postupy inspekcí monitorujících naplňování opatření pro bezpečnost přístavů by měly mít formu všeobecných rad a doporučení, a nikoli nařízení,

1.3 Právní zřetele

1.3.1 **má za to, že** pokuty za porušení národních ustanovení přijatých podle směrnice musejí určit jednotlivé členské státy. Vzhledem k tomu, že ve většině členských států již existuje příslušná legislativa, lze obecně říci, že další ustanovení trestního práva nejsou zapotřebí.

1.4 Posouzení dopadu

1.4.1 **vyzývá** Komisi, aby pečlivě posoudila náklady návrhu na zvýšení bezpečnosti přístavů. Zvýšené náklady vznikající v důsledku navrhované směrnice týkající se vytváření plánů, různých typů opatření, monitorování a kontroly postupů apod. by měly nést převážně členské státy, aby se předešlo tomu, že se náklady na námořní dopravu osob a zboží stanou natolik vysoké, že by to podporovalo přechod k jiným méně ekologickým či bezpečným formám dopravy.

2. Doporučení Výboru regionů

Pozměňovací návrh

Doporučení č. 1

Bod odůvodnění 1 a nový

Text návrhu Komise	Pozměňovací návrh Výboru regionů
	<p>(1a) <u>Terorismus a podobné trestné činy mají nadnárodní povahu a jako takové se musejí v zásadě řešit za použití nadnárodních opatření. Teroristické hrozby vůči přístavům či jiným infrastrukturám není zpravidla možné vyčíslit a posoudit z místního nebo regionálního hlediska.</u></p> <p><u>Ochrana vůči teroristickým útokům a jiné trestné činnosti je tudíž výhradně národní pravomocí, a členské státy by proto měly nést jak finanční, tak celkovou odpovědnost za bezpečnostní opatření, o nichž se rozhodlo na národní úrovni či na úrovni Společenství</u></p>

Odůvodnění

V předmluvě by se mělo výslovně uvést, že terorismus a podobné trestné činy mají nadnárodní povahu a jako takové se musejí v zásadě řešit za použití nadnárodních opatření, za něž členské státy nesou celkovou odpovědnost. Je důležité, aby úroveň, která odpovídá za učinění regulačního rozhodnutí, také odpovídala za jeho financování, aby se snížilo riziko nadměrné regulace a jakýchkoli negativních socioekonomických dopadů z ní vyplývajících. Proto by se zdálo přirozené, aby stát rovněž nesl za opatření vedoucí k překážení a zabránění takovýmto činům finanční odpovědnost.

Doporučení č. 2

Bod odůvodnění 4

Text návrhu Komise	Pozměňovací návrh Výboru regionů
<p>Pro to, aby se dosáhlo největší možné ochrany námořních a přístavních průmyslových odvětví, by se měla v přístavech zavést bezpečnostní opatření. Měla by přesahovat plochu mezi lodí a přístavem a pokrývat celý přístav, a tudíž chránit oblasti přístavu a zároveň zajišťovat, že bezpečnostní opatření učiněná v rámci aplikace nařízení (ES) č. 725/2004 budou mít užitek ze zvýšené bezpečnosti v přilehlých oblastech. Tato opatření by se měla vztahovat na všechny přístavy, v nichž je jedno či více přístavišť, jež pokrývá směrnice (ES) č. 725/2004.</p>	<p>Pro to, aby se dosáhlo největší možné ochrany námořních a přístavních průmyslových odvětví, by se mohla v přístavech stát bezpečnostní opatření nevyhnutelná.</p> <p>Takováto opatření by měla být aplikována na plochu mezi lodí a přístavem a pokrývat ty oblasti přístavu, které vyžadují zvýšenou bezpečnost. Členské státy by měly určit, jaká přístaviště, jež pokrývá směrnice (ES) č. 725/2004, další opatření vyžadují</p>

Odůvodnění

Kromě směrnice (ES) č. 725/2004 může být zapotřebí zavést opatření v druhé fázi, kdy lze posuzovat dopad provádění tohoto nařízení. V souladu s principem subsidiarity by měly jednotlivé členské státy určit, jakých přístavů se budou opatření týkat. Další bezpečnostní opatření nebudou nutně vyžadovat všechny přístavy, na něž se nařízení vztahuje.

Doporučení č. 3

Bod odůvodnění 5 a nový

Text návrhu Komise	Pozměňovací návrh Výboru regionů
	<p>~~Výbor regionů má za to, že~~ Zvýšená bezpečnostní opatření týkající se přístavů a námořní dopravy, jež jsou stanovena v nařízeních a směrnicích, musejí být účinná, ~~aniž by vyžadovala jakékoli další finanční či personální zdroje, než jaké jsou zaručeny z hlediska bezpečnosti a ochrany, a musejí brát v potaz zejména velikost, zeměpisnou polohu a činnost přístavů.~~</p>

Odůvodnění

Pro to, abychom zabránili zamezování toků zboží a cestujících přepravovaných po moři, je důležité, aby byla rozhodnutá bezpečnostní opatření relevantní a rentabilní. Jinak zde existuje riziko, že by opatření mohla mít negativní socioekonomický dopad. Je důležité, aby se ve směrnici jasně stanovovalo, že bezpečnostní opatření musejí být ze socioekonomického hlediska rentabilní.

Doporučení 4

Bod odůvodnění 8

Návrh stanoviska	Pozměňovací návrh
<p>Členské státy by měly zajistit, aby si všechny zainteresované strany jasně uvědomovaly své povinnosti v oblasti bezpečnosti přístavů. Členské státy by měly monitorovat dodržování bezpečnostních pravidel a zřídit transparentní úřad odpovídající za všechny jejich přístavy, odsouhlasit všechna bezpečnostní posouzení a plány pro jejich přístavy, stanovit a sdělit úroveň bezpečnosti, zajistit, že jsou opatření správně komunikována, naplňována a koordinována, a zajistit zvýšení účinnosti bezpečnostních opatření a ostražitosti prostřednictvím poradenské platformy v rámci přístavní komunity.</p>	<p>Členské státy by měly zajistit, aby si všechny zainteresované strany, <u>včetně příslušných místních a regionálních úřadů</u>, jasně uvědomovaly své povinnosti v oblasti bezpečnosti přístavů. Členské státy by měly monitorovat dodržování bezpečnostních pravidel a zřídit transparentní úřad odpovídající za všechny jejich přístavy, odsouhlasit všechna bezpečnostní posouzení a plány pro jejich přístavy, stanovit a sdělit úroveň bezpečnosti, zajistit, že jsou opatření správně komunikována, naplňována a koordinována, a zajistit zvýšení účinnosti bezpečnostních opatření a ostražitosti prostřednictvím poradenské platformy v rámci přístavní komunity.</p>

Odůvodnění

Místní a regionální úřady mohou být zodpovědné za některé aspekty bezpečnosti přístavů jako je zdraví v přístavu, prohlídka lodních nákladů ekologickými inspektory a ostatními občanskými odpovědnými orgány za nepředvídatelné okolnosti.

Doporučení č. 5

Bod odůvodnění 9

Text návrhu Komise	Pozměňovací návrh Výboru regionů
Členské státy by měly schválit posouzení a plány a měly by monitorovat jejich naplňování ve svých přístavech. Účinnost monitorování tohoto naplňování by měla být předmětem inspekci, na něž bude dohlížet Komise.	Členské státy by měly schválit posouzení a plány a měly by monitorovat jejich naplňování ve svých přístavech. Účinnost monitorování tohoto naplňování by měla být předmětem inspekci, na něž bude dohlížet <u>Komise</u> příslušný členský stát a bude o tom informovat Komisi.

Odůvodnění

Návrhy Komise týkající se monitorování inspekci jsou více obsáhlé a regulované, než vyžaduje stávající situace. Opatření, monitorování a pokračování by měly být přiměřené potřebnosti bezpečnosti a ochrany, a měly by brát v potaz zejména velikost, zeměpisnou polohu a činnost daných přístavů. Monitorování a inspekce by mělo být možné provádět na úrovni členského státu.

Doporučení č. 6

Čl. 2, odst. 2

Text návrhu Komise	Pozměňovací návrh Výboru regionů
Opatření stanovená v této směrnici by se měla vztahovat na jakýkoli přístav, který se nachází na území členského státu a v němž je umístěno jedno či více přístavišť, jež pokrývá směrnice (ES) č. 725/2004.	Opatření stanovená v této směrnici by se měla vztahovat na <u>jakýkoli přístav, který</u> ~~na jakýkoli přístav, který~~ <u>takové přístavy, které se nachází</u> ~~nacházejí~~ <u>na území členského státu a v němž</u> ~~v němž~~ <u>nichž</u> je umístěno jedno či více přístavišť, jež pokrývá směrnice (ES) č. 725/2004, a <u>u nichž má členský stát za to, že zvýšenou bezpečnost vyžadují.</u>

Odůvodnění

Tento pozměňovací návrh je důsledkem pozměňovacího návrhu k bodu odůvodnění 4. Návrh Komise se vztahuje na jakýkoli přístav, který se nachází na území členského státu a v němž je umístěno jedno či více přístavišť, jež pokrývá směrnice (ES) č. 725/2004. Výbor regionů není přesvědčen o tom, že další opatření je nutné přijímat ve všech přístavech.

Doporučení č. 7

Čl. 3, odst. 1

Text návrhu Komise	Pozměňovací návrh Výboru regionů
„Přístav“ či „námořní přístav“ znamená oblast pevniny a vodní plochy, kterou tvoří takové zařízení a vybavení, jež v první řadě umožňuje příjem lodí, jejich nakládání a vykládání, skladování zboží, příjem a dodání tohoto zboží a nástup a výstup cestujících.	„Přístav“ či „námořní přístav“ znamená oblast pevniny a vodní plochy <u>definovanou a vymezenou členským státem</u> , kterou tvoří takové zařízení a vybavení, jež v první řadě umožňuje <u>komerční námořní dopravu a která je přímo napojena na přístaviště</u> . příjem lodí, jejich nakládání a vykládání, skladování zboží, příjem a dodání tohoto zboží a nástup a výstup cestujících.

Odůvodnění

To, co splňuje podmínky pro to, aby to bylo možné považovat za „oblast přístavu“, se musí rozhodnout případ od případu a definice pojmu „přístav“ nesmí být příliš restriktivní. Výše uvedený pozměňovací návrh poskytuje členským státům flexibilitu, kterou při definování a vymezování takovýchto oblastí potřebují, aniž by se tak pojetí oblasti přístavu rozšířilo nad přiměřené meze.

Doporučení č. 8

Čl. 5, odst. 1

Text návrhu Komise	Pozměňovací návrh Výboru regionů
Členské státy určí úřad pro bezpečnost přístavu pro každý přístav, na nějž se tato směrnice vztahuje. Jeden úřad pro bezpečnost přístavu lze stanovit i pro více přístavů.	Členské státy ~~určí~~ zajistí, aby byl určen úřad pro bezpečnost přístavu pro každý přístav, na nějž se tato směrnice vztahuje, <u>na základě jednotného kritéria</u> . Jeden úřad pro bezpečnost přístavu lze stanovit i pro více přístavů.

Odůvodnění

V souladu s principem subsidiarity by mělo být možné stanovit úřad pro bezpečnost přístavu na regionální a místní úrovni. Členské státy by však měly mít i nadále finanční a celkovou odpovědnost za bezpečnost přístavů, jak bylo řečeno v doporučení č. 1.

Doporučení č. 9

Čl. 5, odst. 3

Text návrhu Komise	Pozměňovací návrh Výboru regionů
Členské státy mohou úřadem pro bezpečnost přístavu podle nařízení (ES) č. 725/2004 stanovit „příslušný úřad pro námořní bezpečnost“.	~~Členské státy mohou~~ Úřadem pro bezpečnost přístavu ~~stanovit~~ <u>může být</u> podle nařízení (ES) č. 725/2004 <u>stanoven</u> „příslušný úřad pro námořní bezpečnost“.

Odůvodnění

V souladu s principem subsidiarity by mělo být možné stanovit úřad pro bezpečnost přístavu na regionální a místní úrovni. Tento pozměňovací návrh je důsledkem pozměňovacího návrhu k čl. 5, odst. 1.

Doporučení č. 10

Čl. 9, odst. 1

Text návrhu Komise	Pozměňovací návrh Výboru regionů
Pro každý přístav by měla být určena osoba odpovídající za bezpečnost přístavu. V každém přístavu by měla být jiná osoba odpovídající za bezpečnost přístavu. V malých přilehlých přístavech by mohla být jedna společná osoba odpovídající za bezpečnost přístavu.	Pro každý přístav by měla být určena osoba odpovídající za bezpečnost přístavu. V každém přístavu by měla být jiná osoba odpovídající za bezpečnost přístavu. V ~~malých~~ přilehlých přístavech by mohla být jedna společná osoba odpovídající za bezpečnost přístavu. <u>Výjimečně může být stejná osoba jmenována odpovědnou za bezpečnost více než jednoho přístavu, dokonce i v případě, kdy tyto přístavy nejsou přilehlé, kdy vzhledem k jejich nízké pracovní zátěži by pro ně bylo nepřiměřené mít svého vlastního bezpečnostního důstojníka a také za předpokladu že bude zajištěn adekvátní stupeň bezpečnosti.</u>

Odůvodnění

Obecně vzato, přílehlým přístavům by mělo být umožněno, aby měly jednu společnou osobu odpovídající za bezpečnost přístavu bez ohledu na jeho velikost.

Doporučení č. 11

Čl. 10, odst. 1

Text návrhu Komise	Pozměňovací návrh Výboru regionů
Členské státy zajistí, aby se v přístavech zřídily bezpečnostní výbory, které by poskytovaly praktické rady přístavům, na něž se tato směrnice vztahuje, pokud nejsou vzhledem ke specifčnosti přístavu takovéto výbory nadbytečné.	Členské státy ~~zajistí, aby se zřídily~~ mohou tam, kde je to ~~zapotřebí, zřídit~~ v přístavech bezpečnostní výbory, které by poskytovaly praktické rady přístavům, na něž se tato směrnice vztahuje, ~~pokud nejsou vzhledem ke specifčnosti přístavu takovéto výbory nadbytečné.~~

Odůvodnění

Je nepravděpodobné, že by všechny přístavy, na něž s tato směrnice vztahuje, potřebovaly bezpečnostní výbor. Takovýto výbor pravděpodobně potřebují pouze větší přístavy. Obecným pravidlem by poté tudíž mělo být, že bezpečnostní výbor není vyžadován a že jej lze zřídit pouze tam, kde je to zapotřebí.

Doporučení č. 12

Čl. 14, odst. 2

Text návrhu Komise	Pozměňovací návrh Výboru regionů
Šest měsíců po datu, na něž se odkazuje v čl. 19, zahájí Komise spolu s ohnisky, na něž se odkazuje v čl. 13, sérii inspekcí včetně inspekci vhodného vzorku přístavů s cílem monitorovat aplikaci této směrnice členskými státy. Tyto inspekce budou brát v potaz údaje, které dodají ohniska, a to včetně monitorovacích zpráv. Postupy provádění takovýchto inspekci budou přijaty v souladu s postupem, na něž se odkazuje v čl. 16, odst. 2.	Šest měsíců po datu, na něž se odkazuje v čl. 19, zahájí ~~Komise~~ členský stát spolu s ohnisky, na něž se odkazuje v čl. 13, sérii inspekci včetně inspekci vhodného vzorku přístavů s cílem monitorovat aplikaci této směrnice členskými státy. Tyto inspekce budou brát v potaz údaje, které dodají ohniska, a to včetně monitorovacích zpráv. Postupy provádění takovýchto inspekci budou přijaty v souladu s postupem, na něž se odkazuje v čl. 16, odst. 2.

Odůvodnění

Tento pozměňovací návrh je důsledkem pozměňovacího návrhu k bodu odůvodnění 9.

Doporučení č. 13

Čl. 14, odst. 3

Text návrhu Komise	Pozměňovací návrh Výboru regionů
Úředníci pověřeni Komisí provádět takovéto inspekce v souladu s odst. 2 budou vykonávat svou pravomoc poté, co se prokáží písemným zmocněním, které vydala Komise a v němž se stanovuje předmět, účel inspekce a datum, kdy má inspekce začít. Komise bude s dostatečným předstihem před inspekci příslušné členské státy o inspekci informovat.	~~Úředníci pověřeni Komisí provádět takovéto inspekce v souladu s odst. 2 budou vykonávat svou pravomoc poté, co se prokáží písemným zmocněním, které vydala Komise a v němž se stanovuje předmět, účel inspekce a datum, kdy má inspekce začít. Komise bude s dostatečným předstihem před inspekci příslušné členské státy o inspekci informovat.~~
Příslušný členský stát se takovýmto inspekci podrobí a zajistí, aby se jim podrobily též příslušné orgány či osoby.	Příslušný členský stát <u>úřad pro bezpečnost přístavu</u> se takovýmto inspekci podrobí a zajistí, aby se jim podrobily též příslušné orgány či osoby.

Odůvodnění

Tento pozměňovací návrh je důsledkem pozměňovacích návrhů k čl. 14, odst. 2 a k bodu odůvodnění 9.

Doporučení č. 14

Čl. 14, odst. 4

Text návrhu Komise	Pozměňovací návrh Výboru regionů
Komise oznámí příslušnému členskému státu zprávy z inspekce, jež v průběhu tří měsíců od obdržení zpráv poskytnou potřebné podrobnosti o opatřeních učiněných pro nápravu jakýchkoli nedostatků. Zpráva a odpovědi by měly být sděleny výboru, na nějž se odkazuje v čl. 16.	~~Komise~~ Členský stát oznámí příslušnému členskému státu zprávy z inspekce Komise, jež může vyžadovat, aby členský stát v průběhu tří měsíců od ~~obdržení~~ předložení zpráv poskytl potřebné podrobnosti o opatřeních učiněných pro nápravu jakýchkoli nedostatků. Zpráva a odpovědi by měly být sděleny výboru, na nějž se odkazuje v čl. 16.

Odůvodnění

Tento pozměňovací návrh je důsledkem pozměňovacích návrhů k čl. 14, odst. 2; 14, odst. 3 a k bodu odůvodnění 9.

Doporučení č. 15

Čl. 17, odst. 2

Text návrhu Komise	Pozměňovací návrh Výboru regionů
Jakýkoli pracovník, jenž provádí bezpečnostní inspekce nebo nakládá s důvěrnými informacemi vztahujícími se k této směrnici, musí mít příslušný stupeň bezpečnostní prověrky, kterou uděluje členský stát, jehož národnost příslušný pracovník má.	Jakýkoli pracovník, jenž provádí bezpečnostní inspekce nebo nakládá s důvěrnými informacemi vztahujícími se k této směrnici, musí mít příslušný stupeň bezpečnostní prověrky, kterou uděluje členský stát, ~~jehož národnost příslušný pracovník má.~~

Odůvodnění

Tento pozměňovací návrh je důsledkem pozměňovacích návrhů k čl. 14, odst. 2; 14, odst. 3; 14, odst. 4 a k bodům odůvodnění 9.

Doporučení 16

Text návrhu Komise	Pozměňovací návrh Výboru regionů
	Výbor navrhuje , aby bezpečnostní představitelé jednotlivých přístavů, kteří byli zvoleni jednotlivými státy, byli ~~alespoň jednou ročně~~ pozváni k výměně zkušeností

Odůvodnění

Návrhy a argumenty předložené Výborem regionů v jeho odůvodněních pro pozměňovací návrhy k směrnici objasňují, že koordinace bezpečnostních opatření přesahující rozhraní přístav/loď je záležitost, kterou by se měly pokud možno zabírat členské státy.

V Bruselu 30. září 2004.

Prezident
Výboru regionů
Peter STRAUB

Stanovisko Výboru regionů k dokumentu Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – K tématické strategii pro městské životní prostředí

NEOVĚŘENÝ PŘEKLAD

(2005/C 43/09)

VÝBOR REGIONŮ

S ohledem na sdělení Komise „K tématické strategii pro městské životní prostředí“ (COM(2004)60 final),

S ohledem na rozhodnutí Evropské komise z 11. února 2004 konzultovat toto téma v souladu s článkem 265, odstavec 1 smlouvy o zřízení Evropského společenství,

S ohledem na rozhodnutí jeho předsednictva z 10. února 2004 pověřit jeho Komisi pro trvale udržitelný rozvoj přípravnými pracemi v této oblasti,

S ohledem na jeho stanovisko ke sdělení Komise s názvem „Akční rámec pro trvale udržitelný rozvoj měst v Evropské unii“ (COM(1998)605) final – CDR 115/99 fin ⁽¹⁾),

S ohledem na jeho stanovisko ke sdělení Evropské komise s názvem „Městská otázka: Směřování k evropské diskusi“ (COM(1997)197) – final CDR 319/97 fin ⁽²⁾),

S ohledem na sdělení Komise s názvem „Evropské vládnutí“ (COM(2001) 428 final),

S ohledem na protokol o uplatnění principů subsidiarity a proporcionality připojený ke smlouvě o Evropské unii,

S ohledem na definici pojmu „trvale udržitelný rozvoj“ obsaženou v Amsterdamské smlouvě,

S ohledem na sdělení Komise s názvem „Trvale udržitelný rozvoj v Evropě pro lepší svět: strategie Evropské unie ve prospěch trvale udržitelného rozvoje“ (Návrh Komise pro zasedání Evropské rady v Göteborgu) (COM(2001)264 final),

S ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: „Směrem ke světovému partnerství pro trvale udržitelný rozvoj“ (COM(2002)82 final),

S ohledem na jeho stanovisko ke sdělení Komise ohledně Šestého akčního programu o životním prostředí EU „Životní prostředí 2010: naše budoucnost, naše volba“ – Šestý akční program o životním prostředí – a Návrh rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady zřizující akční program o životním prostředí EU na období 2001-2010 (COM(2001) 31 konečné znění – CDR 36/2001 fin ⁽³⁾),

S ohledem na sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru s názvem „Evropská strategie v oblasti životního prostředí a zdraví“ (COM(2003) 338 final),

S ohledem na sdělení Komise Výboru a Evropskému parlamentu týkajícího se komunitární strategie ve prospěch biologické diverzity (COM(1998)42 final) a sdělení Komise Výboru a Evropskému parlamentu s názvem „Akční plán ve prospěch biologické diverzity“ (COM(2001)162 final),

S ohledem na jeho návrh stanoviska (CDR 93/2004 rev 1) ze dne 8. července 2004 vypracované komisí pro trvale udržitelný rozvoj (Paní Catharina TARRAS-WAHLBERG, radní města Stockholmu, SE/PSE, zpravodaj).

⁽¹⁾ Úř. věstník C 293, 13.10.1999, str. 58

⁽²⁾ Úř. věstník C 251, 10.8.1998, str. 11.

⁽³⁾ Úř. věstník C 357, 14.12.2001, str. 58

VZHLEDEM K TOMU, ŽE

- 1) asi 80 % občanů Evropské unie bydlí ve městech a že mezi těmito městy, jak se jasně ukazuje, je mnoho těch, které se potýkají s vážnými problémy v oblasti životního prostředí. Důsledky problémů souvisejících s životním prostředím měst nesou v první řadě jejich obyvatelé, avšak mají také negativní dopad na životní prostředí regionu a na životní podmínky jednotlivců,
- 2) zlepšení životního prostředí ve městech Evropské unie si žádá zvýšené prostředky a pružnou strategii zohledňující jednotlivé vztahy charakterizující evropská města. Tato strategie musí mít dlouhodobé zaměření a musí být v souladu s komunitární politikou v oblasti trvale udržitelného rozvoje,
- 3) efektivnost uvedené strategie předpokládá zejména, aby tato strategie byla spojena se zlepšováním městského prostředí a s možností využívat podpor Evropské unie v jednotlivých oblastech politického rozhodování,
- 4) uvedená strategie by měla také vést k sociální integraci a ke spravedlivým environmentálním podmínkám uvnitř EU, a současně by měla zohlednit finanční potřeby znevýhodněných zemí a nastolit mezigenerační spravedlnost,
- 5) je třeba, vzhledem ke změnám charakterizujícím situaci ve městech a v souladu s principem subsidiarity, aby územní správní celky převzaly hlavní odpovědnost za zpracování opatření přijatých pro danou městskou oblast.

Stanovisko přijaté jednohlasně na 56. plenárním zasedání Výboru regionů z 29. a 30. září 2004 v Bruselu (zasedání ze dne 30. září 2004).

1. Přípomínky Výboru regionů

VÝBOR REGIONŮ

Obecné připomínky

1.1 Výbor regionů **vítá** toto sdělení Komise, které znamená první krok k tématické strategii v oblasti životního prostředí města, strategii, která byla jedním z cílů šestého akčního programu o životním prostředí Evropské unie. Budoucí tématická strategie má velký význam při zlepšování kvality městského životního prostředí. Je tudíž třeba přiznat úlohu a odpovědnost územních orgánů z hlediska realizace cílů strategie EU v oblasti trvale udržitelného rozvoje.

1.2 Výbor regionů **zdůrazňuje**, že životní prostředí města je složitou funkční oblastí. Pro dosažení trvale udržitelného rozvoje ve městech a v hustě osídlených oblastech je třeba, aby environmentální aspekty byly postaveny do vztahu k ekonomickým aspektům jako je konkurenceschopnost a regiony trhu práce, a k sociálním aspektům jako je segregace nebo integrace. Navíc je třeba zohlednit kulturní aspekty.

1.3 Výbor regionů **oceňuje**, že Komise přichází s otázkou „integrovanejšího přístupu“. Pro získání globálního pohledu na oblast udržitelného rozvoje měst je třeba rozvíjet jak horizontální metodu/metodu napříč sektory (mezi oblastmi politického rozhodování a mezi jednotlivými účastníky), tak vertikální pracovní metody (mezi jednotlivými stupni správního uspořádání).

1.4 Výbor regionů **oceňuje**, že Komise pomáhá definovat společné cíle a ukazatele pro průběžné sledování stavu životního prostředí ve městech. Je však třeba, aby tyto cíle a ukazatele byly používány jako nástroje pro orientaci a neměly direktivní charakter.

1.5 Výbor regionů **se domnívá**, že je třeba považovat města a jejich blízké nebo vzdálenější zóny, ve kterých se tato města

nacházejí, ve vztahu vzájemné závislosti, to znamená přistoupit k názoru vyjádřenému plánem rozvoje komunitárního prostoru (SDEC).

1.6 Výbor regionů **oceňuje**, že, pokud jde o městské životní prostředí, Komise staví do popředí ekologicky orientované vzdělávání, výměnu zkušeností a výzkum.

1.7 Výbor regionů by chtěl **připomenout** existenci dokumentu s názvem Charta evropských měst, která byla předložena Konferencí regionálních zákonodárných shromáždění Evropy (CALRE), poradního orgánu Rady Evropy. Charta evropských měst popisuje složitost městského prostředí.

Udržitelný rozvoj v řízení města

1.8 Výbor regionů **oceňuje** snahu Komise postavit do popředí potřebu strukturovaného pracovního postupu v oblasti řízení města s tím, že sledovaným cílem je možnost fungování nadsektorovým způsobem a usnadnit průběžné sledování a komparativní studie za účelem zlepšení životního prostředí ve městech.

1.9 Výbor regionů by také rád **zdůraznil** potřebu, aby nové systémy řízení města měly strategický charakter a mohly být využívány, aniž by narážely na administrativní omezení existující v městské oblasti a přilehlých oblastech.

Trvale udržitelná městská doprava

1.10 Výbor regionů **se staví skepticky** k návrhu Evropské komise, který se týká vypracování zvláštního plánu systémů městské dopravy. Jedním z nejdůležitějších aspektů životního prostředí města je totiž potřeba společného zpracování systémů dopravy a rozvoj výstavby, což se může nejlépe realizovat na úrovni krajů a obcí.

1.11 Výbor regionů by chtěl **povzbudit** Komisi k tomu, aby šířila dobré příklady pokud jde o dopravu v oblasti spolupráce a koordinace mezi jednotlivými správními orgány i mezi jednotlivými týmy pracujícími v oblasti silničního provozu s cílem zajistit efektivitu dopravy a snížit tlak, kterému je životní prostředí vystaveno.

Trvale udržitelná výstavba

1.12 Výbor regionů **oceňuje**, že Komise se chystá vypracovat model posuzování budov a výstavby z hlediska jejich trvanlivosti, model, který bude sloužit jako nástroj při výstavbě nových budov a rekonstrukci staveb.

1.13 Výbor regionů **oceňuje**, že Komise nepředpokládá doplnit směrnici 2002/91/CE o požadavky na environmentální výkony nesouvisejícími s energií. Je třeba, aby tato směrnice byla plně přenesena do národních legislativ a před vypracováním nových návrhů byla zhodnocena.

1.14 Výbor regionů **oceňuje** návrh Komise, který se týká tvorby národních programů o trvale udržitelné výstavbě, a Výbor **vyslovuje svůj souhlas** s návrhem, podle kterého požadavky trvalé udržitelnosti musí být součástí zadávacího řízení na stavební projekty financované z veřejných fondů.

Trvale udržitelný rozvoj měst

1.15 Výbor regionů **oceňuje**, že Komise, s cílem dosáhnout trvale udržitelného rozvoje měst jejichahušťováním, podporuje spíše trvale udržitelné plány měst a zhodnocování nevyužitých průmyslových objektů než zástavbu neobdělávaných pozemků.

1.16 Výbor regionů **nedoporučuje**, aby Komise vypracovala základní směry plánování zástavby zaměřené na hustou osídlenost a multifunkčnost. Výbor regionů **není také nakloněn** návrhu, podle kterého by Komise určila nevyužitá průmyslová objekty a neobdělávané pozemky a vypracovala by základní směry týkající se specifických otázek plánování měst. Výbor regionů **se domnívá**, že plánování zástavby je oblastí, která se týká spíše národních společenství, regionů a obcí, a ve které má každá země svá specifika z hlediska kulturních faktorů, krajiny i tradice výstavby atd.

2. Doporučení Výboru regionů

2.1 Výbor regionů **připouští**, že Komise je oprávněna navrhovat ambiciózní cíle pro udržitelnější městské životní prostředí. Rovněž věří, že úloha Komise spočívá v navrhování rámcové politiky a stanovování cílů, ale neměla by zahrnovat navrhování legislativního rámce, jak by tohoto mělo být dosaženo.

2.2 Výbor se domnívá, že v souladu s principem subsidiarity a proporcionality musí být všechny akce Společenství v oblasti městského životního prostředí integrované a založené na existujících plánech a systémech environmentálního řízení a podporovat úsilí místních a regionálních správních celků ve prospěch trvale udržitelného rozvoje.

2.3 Výbor regionů **se domnívá**, že je třeba hlouběji posoudit plány a systémy environmentálního řízení z hlediska užitečnosti pro životní prostředí, a poté rozvíjet tyto plány

a systémy pro veřejný sektor, na straně jedné, a výhradně pro trvale udržitelný rozvoj měst, na straně druhé.

2.4 Výbor regionů **se domnívá**, že v souladu s principem subsidiarity a proporcionality musí být všechny akce EU v oblasti udržitelné dopravy integrované a založené na existujících plánech a systémech dopravy a/nebo mobility a podporovat úsilí místních a regionálních správních celků ve prospěch trvale udržitelného rozvoje.

2.5 **se domnívá**, že udržitelný plán městské dopravy musí vycházet z integrovaného přístupu, který je konzistentní se sociálními, environmentálními a hospodářskými politikami na místní a regionální úrovni. Regionální a místní úroveň je nejhodnější pro rozvoj udržitelných měst a městských oblastí a pro koordinaci problematik a aktérů v holistickém přístupu.

2.6 Výbor regionů **podporuje** sestavení metod, které by umožnily přechod k trvale udržitelné dopravě. Můžeme uvést příklady oblastí, kde existuje potřeba rozvoje, nástroje ekonomického řízení, řízení mobility a inteligentní systémy dopravy (STI).

2.7 Místo legislativního řešení, Výbor regionů **doporučuje** sestavit nástroje a metody vycházející z metod, které stimulují členské státy vydat se cestou trvale udržitelného rozvoje měst. Výbor regionů **vyzývá** Komisi, aby vypracovala dohody s ohledem na rozvoj měst a inspirovala se přitom například metodou otevřené koordinace a Aalborgskou chartou, nebo také tripartitními dohodami. Z tohoto hlediska musí mít územní správní celky příslušný vliv a prostředky umožňující jejich spolupráci

2.8 Výbor regionů **vyzývá** Komisi, aby uvolnila finanční prostředky umožňující výměnu zkušeností a šíření poznatků prostřednictvím sítí. Aktivity vedené v rámci programu IIC by mohly sloužit za vzor pro další vývoj v tomto směru, například v rámci programů Life a Urban.

2.9 Výbor regionů **se přiklání** k návrhu Komise, podle kterého je třeba stimulovat členské státy k vypracování národních nebo regionálních strategie trvale udržitelného rozvoje měst. Tyto strategie musí být rozvíjeny tak, aby se daly použít pro trvale udržitelný rozvoj měst a hustě osídlených oblastí.

2.10 Výbor regionů **se přiklání** k návrhu Komise, podle kterého je třeba stimulovat členské státy k pořádání národních nebo regionálních fór s cílem podporovat města poskytováním informací, odborných znalostí a poradenství. Je zapotřebí, aby tato fóra podporovala trvale udržitelný rozvoj ve městech a v hustě osídlených oblastech.

2.11 Výbor regionů **se domnívá**, že ještě před rozvojem nových systémů je třeba vzít na zřetel rozsáhlé aktivity vyvíjené řadou členských států v národním měřítku s cílem podpořit trvale udržitelný rozvoj měst, například v oblasti environmentálního označování stavebních materiálů nebo rekonstrukci starých budov, které nebyly postaveny z materiálů respektující životní prostředí. Výbor se také domnívá, že harmonizační opatření s cílem přizpůsobit se podmínkám případných nových systémů nesmí vyvolávat dublování práce, ani zatěžovat administrativní postupy nebo generovat výdaje.

2.12 Výbor regionů by chtěl **poznámenat**, že mezi návrhy Komise je řada návrhů usilujících o vytvoření norem, ukazatelů a postupů umožňujících provádět porovnání mezi jednotlivými zeměmi. Výbor **se domnívá**, že je velmi důležité realizovat ty systémy, které nejsou náročné na zdroje a které negenerují zvýšené výdaje nebo administrativní náklady pro územní správní celky.

2.13 Výbor regionů **považuje** za velmi důležité, aby tyto návrhy charakterizovala pružnost a jednoduchost vzhledem k předpokladům a k potřebám jednotlivých zemí.

2.14 Výbor regionů **považuje** za potřebné, aby návrhy Komise se stavěly za postup „po etapách“ a nevytvářely proti-

klady mezi městy, kterým by se podařilo návrhy realizovat okamžitě, a městy, které by se nemohly okamžitě postavit na úroveň požadovanou v těchto návrzích.

2.15 Výbor regionů **se domnívá**, že Komise musí upřesnit význam pojmů město a městské oblasti. Příslušné definice by mohly být případně vypracovány každým členským státem.

2.16 Výbor regionů **zdůrazňuje**, že je nezbytné, aby tématická strategie brala v úvahu vztahy mezi městským životním prostředím a oblastmi, které ho obklopují, s tím, že je případně nutné předvídat dohody a akce v synergii s orgány, zodpovědnými za dotyčné předměstské oblasti.

V Bruselu dne 30. září 2004.

Předseda
Výboru regionů
Peter STRAUB

Stanovisko Výboru regionů k sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o posílení kapacity Evropské unie v oblasti civilní ochrany

NEOVĚŘENÝ PŘEKLAD

(2005/C 43/10)

VÝBOR REGIONŮ,

s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o *posílení kapacity Evropské unie v oblasti civilní ochrany* (COM(2004) 200 final);

s ohledem na rozhodnutí Evropské komise ze dne 25. března 2004 konzultovat v této záležitosti Výbor regionů podle prvního odstavce článku 265 Smlouvy o založení evropského společenství;

s ohledem na rozhodnutí své kanceláře ze dne 19. června 2003 pověřit komisi pro trvale udržitelný rozvoj vypracováním stanoviska k této záležitosti;

s ohledem na své stanovisko k řízení a důsledkům přírodních katastrof: *role evropské strukturální politiky* ze dne 3. července 2003 (CdR 104/2003 fin) ⁽¹⁾;

s ohledem na rozhodnutí Rady 1999/847/ES ze dne 9. prosince 1999 o *zavedení akčního programu Společenství v oblasti civilní ochrany (2000-2004)* ⁽²⁾;

s ohledem na rozhodnutí Rady 2001/792/ES, Euratom ze dne 23. října 2001 o *vytvoření mechanismu Společenství na podporu zesílené spolupráce při asistenčních zásazích v oblasti civilní ochrany* ⁽³⁾;

s ohledem na iniciativy Komise z konce roku 2003 k přijetí nástrojů k provedení rozhodnutí Rady 2001/792;

⁽¹⁾ Úř. věst. č. C 256, ze dne 24. 10. 2003, s. 74

⁽²⁾ Úř. věst. č. L 327 ze dne 21. 12. 1999, s. 53

⁽³⁾ Úř. věst. č. L 297 ze dne 15. 11. 2001, s. 7

s ohledem na usnesení Evropského parlamentu ze dne 4. září 2003 (PE T5-0373/2003) o účincích vlny letních veder (2003) a zprávu Evropského parlamentu (PE-A5-0278/2003) o zlepšení bezpečnosti na moři v reakci na nehodu *Prestige*;

s ohledem na článek III-184 a článek I-42 návrhu Smlouvy o evropské ústavě, ve kterých jsou stanoveny základní principy, které jsou základem spolupráce a solidarity v oblasti civilní ochrany;

S ohledem na svůj návrh stanoviska (**CdR 241/2003 rev. 1**) přijatého dne 8. července 2004 Komisí pro trvale udržitelný rozvoj (zpravodaj: **pan Isidoro Gottardo**, člen regionální rady Friuli Venezia Giulia Regional Council (IT/EPP));

vzhledem k těmto důvodům:

- 1) zásada solidarity a vzájemné pomoci mezi členskými státy v případě přírodních nebo člověkem způsobených katastrof na území Evropské unie je základní morální povinností a základajícím a vymezujícím principem mezinárodního společenství;
- 2) Evropská unie musí rozšířit nejvyšší zásady solidarity na třetí země dotčené výše zmíněnými katastrofami, a to v rámci mezinárodní spolupráce;
- 3) v posledních letech byl zřejmý náhlý vzestup rizika katastrof, jak v Evropské unii, tak i mimo její hranice. V důsledku toho je nezbytné, aby Evropská unie přijala kroky k posílení kapacit Komise v oblasti koordinace a rychlé reakce;
- 4) moderní a efektivní systém civilní ochrany spočívá na dvou základních pilířích, a to vysoké úrovni koordinace a složité sítě operativních prostředků a vysoce specializovaných jednotek rychlé reakce v rámci celého Společenství;
- 5) široká celoevropská síť lidských sil a materiálových prostředků v oblasti civilní ochrany, kterou mají k dispozici členské státy a regiony, je nezbytná k zajištění okamžitých záchranných operací v prvním sledu ve prospěch obětí katastrofy a k mobilizaci a koordinaci operačních prostředků na místě s pomocí přicházející z oblastí mimo postihnutou oblast;
- 6) po posílení kapacity Evropské unie v oblasti civilní ochrany by se Společenství mělo zabývat otázkami prevence se závazkem a určením, aby se pokud možno co nejvíce omezil výskyt katastrof a zmírnily negativní účinky těch katastrof, které se vymykají prevenci;

jednohlasně přijal na svém 56. plenárním zasedání konaném dne 29. a 30. září 2004 v Bruselu (zasedání ze dne 30. září 2004) toto stanovisko

1. Názory Výboru regionů

VÝBOR REGIONŮ

1.1 **schvaluje** akční plán načrtnutý ve sdělení Komise týkající se posílení operační kapacity Evropské unie v oblasti civilní ochrany v duchu solidarity a spolupráce, které Evropský parlament potvrzuje jako zakládající princip mezinárodního společenství;

1.2 **má za to**, že je třeba jednat v globální perspektivě, zahrnující všechny aspekty chránící společnost před nehodami jako například preventivní opatření, služby civilní ochrany a aposteriori zákroková opatření.

1.3 **má za to**, že místní a regionální celky představují významný strukturální a organizační modelový rámec pro moderní a účinnou civilní ochranu v Evropě, a to díky, přímému kontaktu s občany a odpovědností za bezpečnost svých občanů a regionálního dědictví;

1.4 **má za to**, že organizační kapacita, kterou regiony v posledních letech prokázaly, když se vypořádávaly s přírodními katastrofami, lesními požáry, průmyslovými a dopravními nehodami, může poskytnout důležitý modelový rámec pro rozvoj efektivního a moderního evropského systému civilní ochrany se schopností reagovat na krize v Evropské unii i za jejími hranicemi;

1.5 **se domnívá**, že v členských státech, regionech a obcích pevně zakořenila kultura aktivní civilní ochrany a vyvinula se do složité sítě, která spojuje Evropskou unii. Nachází svůj zdroj na místní úrovni a je konsolidována na nejvyšší institucionální úrovni. Orgány, a zejména regiony, musejí mít vysokou kapacitu v oblasti rychlého varování a koordinace, tj. bezprostřední přístup k obecně rozšířeným prostředkům pro případ mimořádných událostí rozmístěných na celém území, bezprostřední mobilizace vlastních lidských sil a materiálových prostředků do oblasti katastrofy a schopnost koordinovat přicházející externí lidské síly a materiálové prostředky;

1.6 **zdůrazňuje**, že pro nový mechanismus civilní ochrany ve Společenství jsou životně důležité rychlé, kvalitní informační a komunikační systémy k monitorování a řízení mimořádných událostí, jelikož bez nich nelze dosáhnout efektivní koordinace záchranných prací ve prospěch obětí katastrofy;

1.7 **považuje** za nezbytné spojit Evropské monitorovací centrum s národními a regionálními operacemi v oblasti civilní ochrany prostřednictvím jednoho pevného komunikačního síťového systému pro případ mimořádných událostí;

1.8 **doufá**, že provedení pokynů Společenství bude doprovázeno evropskou certifikací ohledně norem pro komunikační kapacitu, příkazy a řízení národních a regionálních operací v oblasti civilní ochrany s cílem zajistit efektivnost těchto základních sil pro případ mimořádných událostí;

1.9 **má za to**, že k aktualizaci evropských databází v oblasti civilní ochrany a k zajištění účinné a rychlé reakce v případě mimořádných událostí by regionální a národní střediska civilní ochrany měla být primárním zdrojem informací o lidských silách a materiálových prostředcích a zkušenostech s reakcí na mimořádné situace. Je třeba sladit současné databáze státních a evropských úřadů;

1.10 **má za to**, že vzhledem k dlouhé zkušenosti členských států a regionů s řízením častějších nebo opakujících se katastrof by základním celoevropským strategickým cílem měla být koordinace lidských sil a materiálových prostředků, které již v Evropské unii existují;

1.11 **má za to**, že by měl být jmenován tým odborníků na úrovni Společenství k vypracování realistických scénářů pro případ mimořádných událostí, které se vyskytují pouze ojediněle nebo o kterých víme jen málo, a k určení lidských sil a materiálových prostředků, které jsou nejvhodnější pro záchranné operace a operace rychlé reakce;

1.12 **má za to**, že společné operace v oblasti civilní ochrany jsou důležitým ukazatelem různé operační kapacity členských států, pokud jde o lidské síly a materiálové prostředky v této oblasti. Společné operace zjišťují, zda jsou zúčastněné státy s to efektivně integrovat své příslušné operace a koordinovat je úzce s civilními orgány na místě, jejichž místní zodpovědnost v síti komunikace, příkazů a krizového řízení má primární význam;

1.13 **zdůrazňuje**, že proces vytváření a dokončení evropských sil rychlé reakce na mimořádné události by měl poskytnout pokud možno co nejvíce prostoru přeshraniční spolupráci, a zejména společným cvičením v oblasti civilní ochrany mezi sousedními nebo příhraničními regiony.

2. Doporučení Výboru regionů

Databáze

VÝBOR REGIONŮ

2.1 **doporučuje**, aby databázi lidských sil a materiálových prostředků pro různé mimořádné události sestavili (díky koordinaci cílů již uvedených v databázích státních úřadů) a aktualizovali operátoři, kteří mají k dispozici příslušné informace pro vlastní institucionální účely a kteří ve své oblasti působnosti řídí nepřetržitě fungující operační střediska civilní ochrany pro případ mimořádných událostí;

2.2 **navrhuje**, aby databázové informační zdroje zahrnovaly národní operační střediska civilní ochrany shromažďováním informací o hlavních materiálových prostředcích a lidských silách a vysoce kvalifikovaných specialistech. Databáze by měla zahrnovat také regionální operační střediska civilní ochrany shromažďováním informací o celkových zdrojích a specializovaných jednotkách rychlé reakce, které mají k dispozici místní samosprávy;

2.3 **doporučuje**, aby kromě informací o finančních a operačních prostředcích vyčleněných na různé mimořádné události přispěli do databáze všichni aktéři na všech úrovních výše uvedené informační sítě seznamem zvláštních mimořádných událostí, kterými se na jejich území nebo mimo ně zabývají zvláštní operační jednotky;

2.4 **doporučuje**, aby databáze obsahovala: kompaktnější seznam operací v oblasti mezinárodní civilní ochrany, které koordinuje operační středisko na svém vlastním území;

2.5 **doporučuje**, aby databáze byla co šest měsíců aktualizována, a to v předem stanoveném časovém rámci;

Společná cvičení

VÝBOR REGIONŮ

2.6 **doporučuje**, aby společná cvičení v oblasti civilní ochrany zjistila rozdíl mezi většími prostředky specializovaných národních sil a prostředky regionu pro reakci na mimořádné události, které jsou speciálně vycvičené k poskytování přímé pomoci obyvatelstvu v úzké koordinaci s obecními a jinými národními a regionálními silami;

2.7 **vyzývá** Komisi, aby se zavázala k plánování a rozvíjení přeshraničních operací, které zahrnují aktivní účast příhraničních regionů. To by regionům umožnilo dát dohromady zkušenosti v oblasti civilní ochrany a poskytnout solidní operační základnu, na níž budou vybudovány evropské síly pro reakci na mimořádné události;

2.8 **doporučuje**, aby byly stanoveny osvědčené postupy při reakci na mimořádné události pro opakující se katastrofy, a zejména pro katastrofy, které se rychle šíří, například lesní požáry. Toho lze dosáhnout srovnáním taktik včasného varování a reakce na mimořádné události, které se používají v různých regionech;

2.9 **doporučuje**, aby byly přijaty kroky ke zlepšení interoperability civilních a vojenských prostředků k zajištění okamžitého rozmístění zvláštních prostředků, ke kterým mají přístup pouze ozbrojené síly, nebo přivolání dodatečných speciálních prostředků, např. vrtulníků, k doplnění prostředků civilní ochrany při složitých nebo rozsáhlých katastrofách;

Oznamování a lepší koordinace

VÝBOR REGIONŮ

2.10 **doporučuje**, aby k řešení problémů souvisejících s včasným sdělováním informací tak, aby bylo zajištěno rychlé posouzení mimořádné situace a okamžité poskytnutí účinné pomoci, byla regionální nouzová střediska fungující nepřetržitě s to komunikovat s nouzovými středisky na národní úrovni i na úrovni EU přímo, v reálném čase, tedy aby se předešlo

zdlouhavým informačním kanálům, které zpomalují nebo zkrěslují tok informací;

2.11 **doporučuje** vytvořit vyhrazenou evropskou komunikační síť v oblasti civilní ochrany spojující regionální a národní nouzová střediska s Evropským monitorovacím centrem;

2.12 **navrhuje**, aby se povinné musely ohlásit Evropskému monitorovacímu centru veškeré mimořádné události, kdykoli regionální středisko civilní ochrany povolá do oblasti katastrofy externí prostředky. Regionální středisko by mělo evropskému středisku ohlásit rovněž konec krize.

Finanční zdroje

VÝBOR REGIONŮ

2.13 **doporučuje**, aby byla posílena finanční podpora pro zásahy při mimořádných událostech a vytvoření evropského systému civilní ochrany. Toto financování je nezbytné nejen pro solidaritu členských států mezinárodního společenství jako Evropská unie, ale poskytuje dále prostředky k usnadnění integrace a koordinace vysoce specializovaných sil a jednotek z různých členských států EU a regionů, které jsou vyzvány, aby své operace koordinovaly integrovaným způsobem.

V Bruselu dne 30. září 2004.

Předseda
Výboru regionů
Peter STRAUB

Stanovisko Výboru regionů ze dne ke Sdělení o sledování Bílé knihy o novém impulsu pro evropskou mládež. Návrh společných cílů pro dobrovolné činnosti mladých v návaznosti na usnesení Rady z 27. června 2002 týkající se rámce evropské spolupráce v oblasti mládeže Sdělení o sledování Bílé knihy o novém impulsu pro evropskou mládež. Návrh společných cílů pro lepší porozumění a poznání mládeže v návaznosti na usnesení Rady z 27. června 2002 týkající se rámce evropské spolupráce v oblasti mládeže

NEREVIDOVANÝ PŘEKLAD

(2005/C 43/11)

VÝBOR REGIONŮ

S ohledem na sdělení Komise Radě nazvané „Sledování Bílé knihy: nový elán pro evropskou mládež – Návrh společných cílů pro lepší pochopení a poznání mládeže v návaznosti na usnesení z 27. června 2002 týkající se rámce evropské spolupráce v oblasti mládeže“ (COM(2004) 336 final);

S ohledem na sdělení Komise Radě „Sledování Bílé knihy: nový elán pro evropskou mládež – Návrh společných cílů v oblasti dobrovolných činností mladých v návaznosti na usnesení z 27. června 2002 týkající se rámce evropské spolupráce v oblasti mládeže“ (COM (2004) 337 final);

S ohledem na rozhodnutí Evropské komise z 30. dubna 2004 požádat jej o konzultaci v této věci v souladu s článkem 265, odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství;

S ohledem na rozhodnutí svého předsedy z 5. dubna 2004 uložit Komisi pro kulturu a vzdělávání připravit návrh stanoviska k tomuto tématu;

S ohledem na vlastní stanovisko k pracovnímu dokumentu Komise „Dobrovolnická služba evropské mládeže“ (COR 191/96 fin); ⁽¹⁾

S ohledem na vlastní stanovisko k tématu „Akční program - dobrovolnická služba evropské mládeže“ (COR 86/97 fin); ⁽²⁾

S ohledem na usnesení Rady a představitelů vlád členských států, přijaté na schůzce v sídle Rady 27. června 2002 ve vztahu k zásadám evropské spolupráce ve věci mládeže; ⁽³⁾

S ohledem na vlastní stanovisko k Bílé knize Evropské komise „Nový impuls pro evropskou mládež“ (COR 389/2001 fin); ⁽⁴⁾

S ohledem na sdělení Komise Radě „Sledování bílé knihy Nový impuls pro evropskou mládež – Návrh společných cílů ve věci účasti a informovanosti mladých a sledování usnesení ze dne 27. června 2002 ve vztahu k zásadám evropské spolupráce ve věci mládeže“ (COM (2003) 184 def.);

S ohledem na usnesení Rady z 25. listopadu ve věci společných cílů v účasti a informovanosti mladých; ⁽⁵⁾

S ohledem na sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Sledování doporučení Evropského parlamentu a Rady u 10. července 2001 ve vztahu ke komunitární mobilitě studentů, osob v období vzdělávání, osob účastnících se dobrovolných aktivit, vyučujících a školitelů“ (COM (2004)21 def.);

⁽¹⁾ Úř. věst. č. C 42, 10. 2. 1997, str. 1

⁽²⁾ Úř. věst. č. C 244, 11. 8. 1997, str. 47

⁽³⁾ Úř. věst. č. C 168, 13.7.2002.

⁽⁴⁾ Úř. věst. č. C 287, 22. 11. 2002, str. 6

⁽⁵⁾ Úř. věst. č. C 295 / 2003

S ohledem na vlastní stanovisko ke Sdělení Komise Radě „*Sledování bílé knihy Nový impuls pro evropskou mládež – Návrh společných cílů ve věci účasti a informovanosti mladých a sledování usnesení ze dne 27. června 2002 ve vztahu k zásadám evropské spolupráce ve věci mládeže*“ (COR 309/2003 fin.);

S ohledem na vlastní návrh stanoviska (CdR 192/2004 rev. 1 přijatý 9. července 2004 Komisí pro kulturu a vzdělávání (zpravodaj: **pan Roberto Pella**, předseda provníční rady v Biella (IT/ELS);

Vzhledem k tomu, že:

- 1) místní a regionální samosprávné celky vždy oceňovaly pozornost věnovanou politikám v oblasti mládeže, neboť jsou přesvědčeny, že EU, členské státy a územní samosprávné celky mají přesvědčovat mladé občany o důležitosti aktivního občanství na celonárodní úrovni. Hlavní je, aby byly mladým poskytnuty takové podmínky, aby se mohli aktivně podílet na budování demokratické a solidární, ale také silné a konkurenceschopné Evropy z hlediska hospodářského a kulturního;
- 2) považují za zásadní a velmi aktuální, rovněž v souvislosti s nedávným rozšířením Evropské unie, Laekenskou deklaraci, která byla přiložena k závěrům Evropské rady ze 14. a 15. prosince 2001. Podle této deklarace je jednou z největších výzev Evropské unie to, jak přiblížit občany – a na prvním místě mládež – evropskému projektu a evropským institucím. Tato výzva by však měla směřovat k tomu, aby přiblížila evropský projekt a evropské instituce občanům, zejména mládeži a posílila tak vztahy mezi mladší generací a stávajícími politickými strukturami;
- 3) se domnívají, že je nezbytné uskutečnit strategické cíle vytýčené na jednání Evropských rad v Lisabonu a Barceloně, které chtějí vytvořit z Evropy „nejkonkurenčnější a nejdynamičtější ekonomiku znalostí na světě“, a dále že mobilita mladých uvnitř Evropy je zásadní a nezbytnou podmínkou tohoto cíle. Evropská politika mládeže by však neměla mít příliš instrumentální přístup k mladé generaci. Je nutné založit politiku mládeže především na konceptu, dle kterého jsou mladí evropští občané rovnocenní ostatním a mají možnost a moc rozhodnout o své budoucnosti a budoucnosti Evropy, což má, v širším slova smyslu, důsledky na konkurenceschopnost a hospodářský rozvoj Evropy.

přijal na svém 56. plenárním zasedání ve dnech 29.-30. září 2004 následující stanovisko (na jednání dne 30. září).

1. Připomínky Výboru regionů

VÝBOR REGIONŮ

1.1 **shodně zdůrazňuje** s Komisí, a ostatně Rada ji k tomu vyzývá, že vzhledem k rychlému vývoji situace mladých generací v Evropě je nezbytné aplikovat otevřenou metodu spolupráce na otázky mládeže a na akce pro mladé;

1.2 **schvaluje** a vítá metodu používanou Komisí spočívající v široké konzultaci zainteresovaných stran;

1.3 **se domnívá**, že musí být neustále průběžně konzultován a informován o oblastech týkajících se čtyř tematických priorit navrhovaných v Bílé knize Komise s názvem „*Nový elán pro evropskou mládež*“, a to zejména vzhledem ke skutečnosti, že místní a regionální samosprávné celky jsou z titulu svých specifických institucionálních kompetencí odněpaměti zapojeny do zavádění užitečných akcí podporujících aktivní účast mladých na životě společnosti, uvnitř kterého žijí;

1.4 **shodně konstatuje** s Komisí, že jsme v současné době svědky znepokojujícího nezájmu mládeže o politický život a zároveň poznamenává, že na druhou stranu se mladí často angažují v jiných oblastech společenských aktivit, jako např. v dobrovolné činnosti, které jsou jistým vyjádřením aktivního občanství; v důsledku toho se domnívá, že političtí činitelé jsou prvními, kteří musí přehodnotit svůj postoj vůči mládeži a přistupovat k ní tak, aby si u mládeže zajistili pevnější demokratickou důvěru. To se týká v neposlední řadě Výboru regionů, který by mohl aktivněji podporovat nabírání mladých členů, žen stejně jako mužů, kteří by byli s to přispět ke zlepšení prací Výboru z důvodu jejich mládí a politických aktivit na místní a regionální úrovni;

1.5 Na základě projednávaného dokumentu – jak již bylo ostatně uvedeno v předcházejících stanoviscích Výboru regionů, jež se zabývaly politikami pro mladé – zde existuje přesvědčení o nutnosti, že „evropská politika v oblasti mládeže musí být viditelná na všech administrativních a politických úrovních a ve všech zemích, a musí se předávat prostřednictvím takového jazyka a komunikačních prostředků, které jsou mládeži nejbližší“ (VR 309/2003 final). V tomto kontextu oceňuje Výbor regionů vytvoření internetové stránky evropské mládeže, jejíž adresa je http://www.europa.eu.int/youth/index_fr.html

2. Zvláštní doporučení Výboru regionů pro lepší pochopení a poznání mládeže

VÝBOR REGIONŮ

2.1 **aby bylo možné** přiblížit politiku mladým lidem, je v prvé řadě potřeba pochopit, jaký by byl nevhodnější přístup; za tímto účelem, jak správně potvrzuje Komise v obecném cíli stanoveném ve svém sdělení Radě, je potřeba rozvíjet souhrn koherentních, relevantních a kvalitních znalostí vztahujících se k oblasti evropské mládeže. Tyto znalosti by měly umožnit předvídat budoucí potřeby prostřednictvím výměn, dialogu a vytváření sítí za účelem vypracování vhodných, účinných a trvalých politik.

2.2 Komise správně identifikuje pod-cíle vztahující se ke zmíněnému obecnému cíli a Výbor regionů schvaluje, že souběžně s prioritními sektory označenými členskými státy na prvním místě v jejich odpovědích na předložené dotazníky, je zapotřebí neustálé otevřenosti i vůči ostatním prioritním sektorům, které jsou z hlediska mládeže důležité; jedná se o zásadní charakteristiku metody přizpůsobené na studium oblastí, která se vyvíjí stejně rychle jako oblast mládeže.

VÝBOR REGIONŮ

2.3 **zdůrazňuje**, že místní a regionální samosprávné celky mohou hrát zásadní roli v lokalizaci znalostí, které jsou k dispozici v sektorech týkajících se oblasti mládeže, a vyzývá Radu, vzhledem k akčním směrům stanoveným na celonárodní úrovni, aby k této skutečnosti přihlížela. Jestliže se hovoří o „nezbytnosti vypracovat dodatečné studie, shromáždit statistické údaje a praktické znalosti u nevládních organizací, mládežnických organizací a přímo u mladých na stanovená témata s cílem zaplnit mezery a průběžně aktualizovat znalosti o těchto aktuálních tématech“, není zde však žádná zmínka o místních a regionálních samosprávných celcích. Aby tyto znalosti mohly být úplné a aktuální, musí být identifikovány na místní úrovni, i když s využitím koordinace na celonárodní úrovni, aby bylo dosaženo obecného cíle – souboru koherentních znalostí;

2.4 **vzhledem** k nutnosti výše uvedené koordinace na národní úrovni se jeví jako obzvláště účinné projekty týkající se shromažďování nezbytných údajů a předpokládající přímé zapojení místních a regionálních samosprávných celků; tyto samosprávy totiž mohou snadněji uchopit všechny skutečnosti týkající se mladých žijících v jejich teritoriu, a za tímto účelem by tudíž měly mít nárok na adekvátní evropské financování;

2.5 **vyzývá** Komisi, aby přihlížela, a to i při vypracovávání dokumentů týkajících se čtyř priorit Bílé knihy v oblasti mládeže, k zásadní roli školských zařízení, která by mohla být výsadním místem pro vypracovávání příslušných dotazníků mladými, které se týkají různých zkoumaných oblastí; struktury sociální pomoci místních a regionálních samosprávných celků by se měly dostat k sociálně nejslabším mladým, kteří z finančních důvodů přestali navštěvovat vzdělávací zařízení;

2.6 **se domnívá**, že místní a regionální samosprávné celky by mohly účinně využít aktivní spolupráce s poradními orgány mládeže, které již působí v daných oblastech; v četných územních samosprávách byly totiž vytvořeny poradní organizace typu „Rady mladých“ nebo „Obecní rady mladých“. Tyto poradní orgány již prokázaly, že na místní úrovni mohou být výborným prostředkem k účinnému poznání mládeže, že mají zejména možnost neustálé aktualizace, přičemž současně podporují výkon aktivního občanství;

2.7 Skupiny aktivní na místní úrovni a zájmové skupiny, ve kterých jsou mladí reprezentováni, jako například rady mladých, by měly taktéž v určitých oblastech mít rozhodovací pravomoc a dostatečné prostředky. To by mladým umožnilo přímo rozhodovat o některých projektech, které jsou pro ně podstatné, a také je realizovat. Pokud by tyto rady mladých disponovaly opravdovou rozhodovací pravomocí, pozitivní obraz demokracie by se tak posílil a podpořil by také participaci mladých;

2.8 **vyzývá** Komisi, aby přímo zapojila místní a regionální samosprávné celky států, které v rámci rozšíření nedávno přistoupily do Evropské unie, a aby v nich podporovala rozšiřování osvědčených postupů, např. prostřednictvím družeb a kulturních výměnných akcí mezi „Radami mladých“ z celé Evropy;

2.9 **zdůrazňuje**, že je důležité pokračovat v cíli souboru koherentních, relevantních a kvalitních znalostí v oblasti evropské mládeže, rovněž s přihlédnutím k etnickým a jazykovým menšinám;

2.10 **schvaluje** a vítá vůli Komise vytvořit na úrovni Společenství síť znalostí z oblasti mládeže, která má sdružovat zástupce všech zainteresovaných stran a má sloužit ke zkoumání metod a budoucích témat a k výměně osvědčených postupů;

2.11 **požaduje**, aby pro projednávání cíle 4 sdělení týkajícího se lepšího pochopení a poznání mládeže byly v co nejkratší době dpracovány podmínky pro vytvoření sítí znalostí v oblasti mládeže na úrovni Společenství, o které se zmiňuje sama Komise, a dále požaduje, aby byla výslovně uvedena i účast zástupců Výboru regionů;

2.12 **bere na vědomí** skutečnost, že ve svých odpovědích na dotazníky připravené Komisí členské státy nepožadují vytvoření nových struktur pro umožnění a podporu výměn, dialogu a sítí k zajištění vizibility znalostí v oblasti mládeže a k předvídání jejich potřeb, ale že si spíše přejí pracovat na základě již existujících sítí a vztahů cestou jejich účinnějšího využívání a zaručení; je proto vhodné rozvíjet zvláštní pracoviště územních samospráv určené pro mládež, jako např. „Informační střediska mládeže“, které mohou zároveň sloužit jako výsadní místa („kanály“) pro získávání „informací pocházejících od mladých“;

2.13 **shodně** s Komisí **zdůrazňuje** význam mobility k podpoře školení a vzdělávání vědeckých pracovníků a odborníků, zejména mladých, pracujících v oblasti mládeže, a veškerých ostatních aktérů rozvíjejících znalosti v tomto sektoru; vyzývá Komisi, aby na evropské úrovni dopracovala vhodnou strategii pro upozornění na tuto problematiku u instancí

a zařízení, o které se vědečtí a odborní pracovníci opírají, zejména u školských zařízení a univerzit. Jak se o tom zmiňuje i samotná Komise ve své zprávě o sledování doporučení Evropského parlamentu a Rady z 10. července 2001 týkající se mobility studentské komunity, osob navštěvujících vzdělávací kurzy, mladých dobrovolníků, učitelů a školitelů (COM(2004) 21 final), i přes strategie, které již byly zavedeny do praxe, je totiž „počet osob participujících na mobilitě ve vzdělávacích a školicích systémech ještě stále nesmírně omezený“;

2.14 Vyučující ve školních zařízeních by měli být vedeni k tomu, aby věnovali jak ve výuce, tak při schůzkách se zástupci žáků potřebnou pozornost otázkám vztahujícím se k účasti a životě ve společnosti. Skupiny, ke kterým žáci náležejí, například zájmové skupiny ve školách, by také měly mít právo se vyjádřit, pokud se jedná o plánování a praktické vybavování školních zařízení a zejména prostor určených pro volný čas.

3. Zvláštní doporučení Výboru regionů ohledně dobrovolné činnosti mládeže

VÝBOR REGIONŮ

3.1 **vítá** speciální analýzu Komise vypracovanou na téma dobrovolných asociací, kterému místní a regionální samosprávné celky věnují odněpaměti svou pozornost vzhledem k jejich velkému významu především na místní úrovni; tato sdružení představují živé a aktivní jádro všech společenství osob;

3.2 **vítá** informace, podle kterých se na dobrovolných činnostech podílí hodně mladých lidí a poznamenává, že to jde v rozporu s údajným nezájmem mládeže o aktivní občanství; Výbor poznamenává, že by bylo správnější hovořit spíše o „depolitizaci“ než o nezájmu mladých, poněvadž dobrovolné činnosti, jak tvrdí sama Komise, představují jistou formu společenské účasti, jistou vzdělávací zkušenost, jakož i faktor zaměstnanosti a integrace do společnosti;

3.3 **sleduje**, že lze pravděpodobně předpokládat, že se mládež vzdálila od politiky, jelikož se jí zdá, že politika je příliš odtržená od skutečných problémů; připomíná, co již bylo řečeno v nedávném stanovisku týkajícím se sdělení Komise Radě v oblasti účasti a informování mládeže, tj. že místní a regionální samosprávné celky hrají určující roli v evropské politice mládeže, poněvadž tyto instance jsou právě nejlépe v kontaktu s mladou generací;

3.4 **vyjadřuje** své uspokojení z role, kterou Komise připlňuje místním a regionálním samosprávným celkům pro provádění

akční linie usilující o zlepšení současných dobrovolných činností pro mládež a zdůrazňuje výsadní vztah, který mohou vybudovat místní a regionální samosprávné celky s mladými žijícími na jejich území;

3.5 **s radostí schvaluje** konstatování Komise, že dobrovolné činnosti nabízené mladým se v jednotlivých zemích značně liší a že situace není v členských státech zdaleka stejná;

3.6 **přeje si**, aby si všechny členské státy uvědomily nutnost podporovat dobrovolnou činnost mládeže, a tudíž odstranily existující překážky; zejména se zdá nutné, aby každý členský stát uznal dobrovolný statut pomocí legislativního rámce, poněvadž v některých zemích je tento statut považován za zaměstnanecký, což často přináší značné nevýhody;

3.7 **oceňuje** skutečnost, že Komise opět zmiňuje v dokumentu, který je předmětem tohoto stanoviska, nutnost podporovat mobilitu osob zapojených do dobrovolné činnosti, jak již bylo podrobně vysvětleno se specifickým rozvojem ve zprávě o sledování doporučení Evropského parlamentu a Rady z 10. července 2001 týkající se mobility studentů, osob účastnících se vzdělávání, dobrovolníků, učitelů a školitelů ⁽⁶⁾;

3.8 **zdůrazňuje**, že místní a regionální samosprávné celky hrají zásadní roli v rozvoji dobrovolných činností mládeže, ve zvyšování průhlednosti současných možností, v rozšiřování jejich oblastí aplikace a ve zlepšení kvality. Například mohou vytvořit skutečná „střediska služeb pro dobrovolnou činnost“, která by pomáhala dobrovolným asociacím, které již působí v daném území, a zejména užitečná „pracoviště pro dobrovolnou činnost“, která by mohla nasměrovat mladé na ty formy dobrovolné práce, které nejvíce odpovídají jejich očekávaním;

3.9 **vyzývá** Radu k vypracování zvláštní akční linie vedoucí ke zřízení skutečného „Registru dobrovolných činností“ na celostátní, regionální a místní úrovni v těch zemích, které jej ještě nezavedly. V místech, kde byl tento nástroj uveden do praxe, se totiž ukázal jako velmi užitečný, poněvadž v kterékoliv chvíli může poskytnout aktuální informace o dobrovolných asociacích působících v daném území; neustálá aktualizace tohoto registru zároveň umožňuje poskytovat mladým zájemcům přesné adresy pro jejich činnost v této oblasti;

3.10 **s lítostí pozoruje**, že mladí se často dostávají k dobrovolné práci náhodou – pokud se k ní nedostali prostřednictvím své rodiny, která je v této oblasti aktivní – a že by tudíž bylo na místě podporovat akční linie, které by měly za cíl přinášet do škol již od nejnižších tříd potřebné informace například ve formě setkání či návštěv, jež by byly samozřejmě přizpůsobeny věku posluchačů a které by počítaly s účastí subjektů ze sféry dobrovolné činnosti; byl by to skvělý příklad moderní občanské výchovy zaměřené na provádění aktivního občanství mladých. Výbor proto žádá Komisi, aby uznala úlohu školských zařízení a nutnost informační kampaně u pedagogů;

⁽⁶⁾ (COM(2004) 21 final).

3.11 **sdílí** názor Komise, jak bylo poznamenáno u cíle č. 3 (podporovat dobrovolnou činnost k posílení solidarity a zapojení mladých jakožto občanů), že je důležité zdůraznit, že cílem je vytvořit podmínky pro větší účast na dobrovolných činnostech ze strany mládeže ze sociálně slabších vrstev; zejména Výbor zdůrazňuje, že dobrovolná činnost může představovat druh opětovného zařazení mladých do společnosti, kteří po dlouhém období nemoci či různé rehabilitační péči potřebují postupnou reintegraci do „chráněného prostředí“;

3.12 **vítá**, že Komise jasně ukázala, že je nezbytné zajistit uznání dobrovolné práce mladých, aby bylo možné uznat jejich osobní kompetence a jejich společenskou angažovanost; Výbor volá po rychlém rozšiřování osvědčených postupů na všech úrovních, aby k tomuto uznání došlo od všech zainteresovaných stran, jak správně poznamenává Komise v akčních liniích týkajících se cíle 4, tj. od veřejné správy, soukromých podniků, sociálních partnerů, občanské společnosti, i ze strany samotné mládeže;

3.13 **sdílí** stanovisko Komise, která se domnívá, že na evropské úrovni je v rámci probíhajících procesů potřeba zajistit lepší uznání zkušeností získaných v dobrovolné práci mládeže, a to rovněž prostřednictvím jiných nástrojů existujících v jiných oblastech působení, zejména pomocí opatření jako např. Europass, které již bylo zavedeno v oblasti vzdělání podobné formy podpory mobility studentů mohou být totiž použity k usnadnění zkušeností z dobrovolné práce mládeže i v jiných zemích, než jsou původní země;

3.14 již nyní **vyzývá** Komisi, aby vypracovala návrhy na rozšíření evropské dobrovolné služby (EDS) na širší škálu činností a současně aby podporovala přípravu podobných projektů na národní úrovni ze strany členských států s cílem přijmout a obohatit iniciativy Společenství;

3.15 **vyzývá** Komisi, aby provedla veškeré vhodné strategie týkající se pokročilého návrhu ze strany Evropské úmluvy ohledně návrhu ústavní smlouvy pro Evropskou unii, tj. strategie vhodné pro vytvoření sboru mladých dobrovolníků pro sestavení rámce pro společné přispění mladých Evropanů k akcím solidarity Evropské unie, zejména na mezinárodní úrovni;

3.16 Jak již bylo uvedeno v nedávných stanoviscích, i v souvislosti s podporou dobrovolné práce, Výbor zdůrazňuje,

že je nutné, aby se na této práci podíleli stejnou měrou obě pohlaví, jakož i ty kategorie mladých, které mají ze sociálních nebo etnických důvodů, z důvodu fyzického nebo mentálního postižení, zvláštní potíže při uskutečňování svého aktivního občanského života.

4. Obecná doporučení Výboru regionů

VÝBOR REGIONŮ

4.1 **hodnotí** kladně obě sdělení Komise, která jsou předmětem tohoto stanoviska;

4.2 **vyzývá** zejména Komisi, aby Výbor regionů pravidelně informovala o postupu akčních programů prováděných členskými státy a co možná nejrychleji začala v maximální míře rozšiřovat informace o osvědčených postupech; jelikož ve světě mládeže dochází k vývoji a změnám velmi rychle, je tudíž potřeba mít na paměti, že postupy, které se mají zavádět, se také velmi rychle vyvíjí.

4.3 Podobně, jak bylo postupováno v jiných oblastech, včetně u čtyř priorit Bílé knihy, Výbor vyzývá, aby bylo společně s územními samosprávami domluveno vypracování národních zpráv o postupu v zavádění dvou priorit – „lepší pochopení a poznání mládeže“ a „dobrovolné činnosti mládeže“, které se očekává na konec r. 2005.

VÝBOR REGIONŮ

4.4 **vyzývá** Komisi, aby vzala na vědomí vhodnost a uskutečnitelnost náležitých iniciativ, které by upozornily politické zástupce na nutnost přiblížit se světu mladých v celé jeho složitosti a ze všech možných úhlů, aby bylo možné jej poznat, využít jeho přínosu nezbytného k vybudování silné a konkurenceschopné Evropské unie a plně realizovat „Evropu občanů“;

4.5 **znovu opakuje**, podobně jako v nedávném stanovisku týkajícím se „účasti a informování mládeže“, že Výbor jasně podporuje své přesvědčení, že článek III-182 návrhu evropské ústavy musí navrhnout doplnění ustanovení současně platných smluv v oblasti politiky pro mládež, aby bylo zdůrazněno, že Unie má za cíl podporovat účast mladých na demokratickém životě Evropy.

V Bruselu dne 30. září 2004.

Předseda
Výboru regionů
Peter STRAUB